

1913.8/57/1828

1913.8/57/1828

Shyamsukta Pandita
Bharanagar

नागर

Benares,
Sampat 1929

स्मृतिः

गोपालन्यायपञ्चाननः

प्रायश्चित्तकदम्बनिर्यायः

+

510
2.4.5.22
6.5.1

श. क.

॥ इति श्रीअथर्वश्रुतकदंबनिर्णयः समाप्तः ॥

र्यश्चमंशयः अत्रयानित्तुनचुतरादिप्रायश्चित्तबोधकानितानिरेतः सेकावरोहणमात्रभेदेनसकृत्सवर्णासवर्णभेदेनव्यवा-
 स्ययानीतिमधीभिर्विभाव्यम् इत्यनुपातकप्रायश्चित्तं अथक्रोधादिनाआत्मघातार्थप्रवृत्तस्यप्रायश्चित्तंतत्रवसिष्ठः क्रोधादिनाकृ-
 चातार्थवर्तमान्यापारंकृत्वामृत्युमप्राप्यस्वयन्निवृत्तः प्राजापत्यंकुर्यात्कतिपयव्यापारंकृत्वानिवृत्तोघृताभ्यक्तोवस्त्राच्छादितः प्राणा-
 यामत्रपंकुर्वन्गायत्रीजपन्त्रिरात्रमुपवसेदिति अथात्मघातिनामश्रुपातनेप्रायश्चित्तंगोभिर्विप्रैर्हतेचैवतथाचैवात्मघातकेनैवा-
 श्रुपातनकोर्यमद्भिः श्रेयोभिकाक्षिभिः स्यामन्यतमंविप्रयोदहेतवहेतवाप्रेतोदकक्रियांकृत्वानप्लवङ्गं समाचरेत् तच्छ्रवकेवलं
 स्पृष्टमश्रुब्राह्मणितंतयदिपूर्वोक्तेपुण्यकारीस्यादेकाहंक्षपणंस्मृतं अथचित्तिभ्रशयाः प्रायश्चित्तं आपस्तंबः चित्तिभ्रष्टातुयानाशिमोहा-
 द्दिवलिताभवेत् प्राजापत्येन शुद्धेनतस्माद्वेद्यापेकर्मणः एवंचशास्त्रीयमरणसंकल्पनिवृत्तानामपिबोध्यम् बहूनामेकध-
 र्मीणामिद्विबचनात् अथरहः कृतेषुसंकीर्णोपयाताक्षरायांगायत्रीजपमधिकृत्यशंखः शतंजप्त्वातुगायत्रींसर्दपापप्रणाशिनीतथासह-
 स्रंजप्त्वातुपातकेभ्यः प्रमोचिनीदुशसहस्रजापेनसर्वकल्मषनाशिनीलक्षंजप्त्वातुसादेवीमहापातकनाशिनी अथासत्यभाषणशय-
 श्चित्तंतत्रसकृदसत्यभाषणेकृष्णानुस्मरणं यथाविष्णुपुराणेकृतेपापेनुतापेवैयम्यपुंसः प्रजायते प्रायश्चित्तंतुतस्यैवकृष्णानु-
 स्मरणं परंकृष्णंतिमद्भुलनामयस्यवाचिप्रवर्तते भस्मीभवंतिराजेंद्रमहापातककोटयः इदमेतत्परमविनान्यत्रानुष्ठानलक्षणं
 प्राप्तावाप्तविरितिसर्वैरमणीयम् ॥ इति श्रीगोपालन्यायपंचाननभट्टाचार्यविरचितः प्रायश्चित्तकंदवर्णयः समाप्तः ॥ श्रीपौषट्

प्रा. क. २६. सुभाभनेन च श्रोत्रियर्त्विगुपाध्यायमित्रपत्न्यभिगमनं स्वस्वमग्न्युः सगोत्राया अतमवर्णाया अंत्यजायाः कुमाय्या रजस्वलायाः
 शरणागतायाः प्रव्रजिताया निक्षिप्तायाश्चेत्यभिधाय प्रायश्चित्तमाह अनुपातकिनस्त्वेते महापातकिनो यथा अश्वमेधेन शुभं
 तितीर्थानुसरणेन वा अश्वमेधाद्यकरणे द्वादशवार्षिकं व्रतं तदशक्तौ अशीत्युत्तरशतप्राजापत्यानि गे अशीत्युत्तरशत
 धेनवो देयाः एतज्ज्ञानकृतेन पातके गम्यागमनव्यतिरिक्ते बोध्यम् अज्ञानतः तदद्वैतत्रपितृपत्नीं स्थानीनवर्णा अन्त
 जाचाण्यमात्रा ब्राह्मणकन्यका अगम्यामाह यमः स्नुषापितृष्वसामातामर्खा मातृष्वमासुता मातृत्वानी स्वसाश्च श्रृंगत्वास
 यः पतेद ताश्चान्याश्च मृतं तं नियतं पश्चिद्वर्जयेत् एतैरगम्यागमनैः सद्यः पतति वै हि जः अन्याश्चाह नारदः माता मातृष्व
 माश्च स्नुषा मातृत्वानी पितृष्वमापितृव्यानी मित्रपत्नी भगिनी तत्सर्वा स्नुषा दहिताचार्यभार्या च सगोत्रा शरणा
 गिता श्रीसाध्वीवर्णोत्तमा च या अंत्या चांडाली अत्राज्ञानतः संपूर्णव्रतं द्वादशवार्षिकं ज्ञानतस्तु मरणमिति यथ
 थापाह पश्चिद्वर्जयेत् स्नुषा स्कंदति मोहाद्वै गुरुतन्ये न युज्यते शिष्यस्यैकतर्तनं कृत्वा प्राणत्वागेन शुध्यति गुरुतन्यव्रतेन द्वादश
 नेत्यर्थः एतच्च मातृस्नुषादहितव्यतिरिक्तागमनेन बोध्यं मात्रादिगमनस्यातिपातकत्वेन ज्ञानाज्ञानाभ्यामरणस्योक्तत्वादिति चांडा
 ल्यं न ज्ञातृणां गर्भोत्पादकस्य च प्रायश्चित्ताभावमाहापस्तंबः अंत्यजायां प्रसूतस्य प्रायश्चित्तं न विद्यते निर्वीमने कृतं कस्य तस्य का।

यैश्च कर्तुं यन्प्रायश्चित्तं तत्पादहानिक्रमेण तृतीयसंसर्गपर्यन्तं प्रायश्चित्तं करणीयं चतुर्थस्य वचनाभावात् किंचिदित्यथा
 चांडालाणां शाने व्यासः येन दन्नाग्निनो विप्राः कृच्छ्रात्तेषां विधीयते तद्भोजिनोऽर्हकृच्छ्रात्तदन्नादाश्च पादस्तः यथापस्तंबः मु
 क्तं यैश्च प्रकीर्तनं कृच्छ्रं तेषां विधीयते तेषामपि च ये भुक्तमर्धनेषां विधीयते तथा च यो येनेति मनुवचनं संसर्गात्रितयपरमि
 ति ज्ञेयं इति संसर्गप्रायश्चित्तं अथानुपातिकप्रायश्चित्तनिर्णयः अत्रानुःसादृश्यार्थकः तेन महापातकसदृशमनुपातिकमि
 त्तिसंस्मृतं अनृतं च समुत्कर्षे राजगामिच्यपैशुनम् गुरोश्चालोकनिर्वहः समानि ब्रह्महत्या ब्रह्मोद्धता वेदनिंदा कोटसाक्ष्यं
 सुहृद्वधः गर्हितान्नाद्ययोजंश्चिः सुरापानसमानिषट् निक्षेपस्यापहरणं नराश्वरजतस्य च भूमिवज्रमणीनां च रुक्मस्तेयस
 मंस्मृतं रेतःसेकः स्वयोन्यासुकुमारीष्वन्यजासुचः सख्युपुत्रस्य च स्त्रीषु गुरुतल्पसमंस्मृतं अनृतं च समुत्कर्ष इति श्रुद्रा
 स्य ब्राह्मणो ह मिति वचनात्परात्कर्षकयनेन किंचिदिति भावणं चेति अनृतवचनं गुरोरलीकनिर्वन्धे भृषा दोषाभिर्योगः सु
 हृद्वधः ब्राह्मणव्यतिरिक्तमित्रवधः गर्हितान्नाद्यंश्चेन्नादिगर्हिताद्यंश्चेन्नाकादिनिःक्षेपस्यापहरणं ब्राह्मणस्वामिकनिःक्षे
 पीयहरणमिति श्रुतपाणिः अनृतवचनादेर्हानतोऽत्यन्ताभ्यासं महापातकसंख्यादशवार्षिकं ब्रतम् अज्ञानतः षड्वार्षिकं रेतः
 सेकः स्वयोन्यासित्युपलक्षणं यथाविष्णुः पितृपितृव्यभातामहमातुल्यश्च शुश्रूषपुत्र्यभिगमनं गुरुद्वारसमं पितृष्वसमातृष्व

प्र. क. २५ मत्तारमवदासवणान्तमवणाननुहीनवर्णातदभिगमनस्यानुपातकत्वमिति अत्र प्रायश्चित्तमोहागिराः गुरुतल्याशि
 लांतमा मायसीं वा स्वयं विशेत् उत्कृत्य दृषणो वा पिथारयेदं जलौ स्वयं मरणाय ततः पद्माप्रवृत्तिं मुक्तं शरीरस्य वि
 मोक्षेण मुच्यते कर्मणोः शुभात् महाव्रतं चरेद्वापि दद्यात्सर्वस्वमेव वा गुर्वर्थं वा हतो युद्धे मु
 ञ्जितिकेन्द्रान् रुते मातृव्यतिरिक्तसवर्णान्तमवर्णगुरुदारगमने वा हव्यं महाव्रतं चरेद्वापि त्रिदशहत्याव्रतचतुर्विंशतिवार्तिकम
 अज्ञाः श्रवार्थिकं द्वादशवार्थिकाभिप्रायमाह शंखः रुक्मस्तेषां मृगपञ्चवृद्धा गुरुतल्यगः व्रतेनानेन शप्यति म
 हापातत्रिः स्वमे इति गुर्वद्गनागमनप्रायश्चित्तं अथ संसर्गप्रायश्चित्तं यथामनुः यो येन पतितेने पांसं सगे याति मान
 वव्रतं रोगोत्सं सर्गविशुद्धये जाबालः संसर्गं येन संसर्गं कुर्यात्तद्वतमाचरेत् तं न नवविधपापान्वितानां मध्ये
 यमाहो भूकुर्यात् सतस्य व्रतं कुर्यादित्यर्थः व्रतं तु पादौ न यथा व्यासः यो येन संवसेद्वर्षे सोऽपि तत्समतामियात्
 चरेत्सं व्रतस्य व्रतं हि ज्ञेयं यद्यपि मरणे पादौ न त्वं न संवसति तथापि मरणैकल्यिकचतुर्विंशतिवार्तिकं व्रतं पादा
 न्यमितिसंवत्सरसंसर्गं यत्प्रायश्चित्तमुक्तं संवत्सरप्राप्तौ भाषाहारः कर्तव्यः यथा बृहस्पतिः पाण्मासिकेतुसंयोगे याजना
 ध्यापनादिना एकत्रासनशय्याभिः प्रायश्चित्तादं माचरेत् एवं चिरंतरमासत्रयसंसर्गं प्रायश्चित्तपादद्वयाद्युहनीये एवं मूल

मोक्षस्ते सुवर्णस्तु षोडशेति सनूक्ताशीतिरौक्तेकापरिमितं हेतुतदपहारणवमहापातकं न तु तन्मूत्रहेमाहरणे न्यूनसुवर्ण
 हरणे षण्णविंशन्मतं सुवर्णादल्पहरणे वत्सरः परिकीर्तितः अल्पहरणे सुवर्णद्वादशक्रमेण किंचिन्मूत्रसघ्नरक्तिकाहरण
 इत्यर्थः वत्सरमेव वत्सरेपंचदशधेनुः स्रग्द्विगुणादिहरणे द्विवार्षिकं व्रतं एतदहोदिहरणे षाण्मासिकं बोध्यं इदमज्ञा
 तः स्रग्द्विगुणापहरणे वमिष्टुः निःकालकोष्ठताक्तो वा गोमयाग्निना पादप्रभृत्यात्मानं दाहयेत् ततः पूतो भवतीति विज्ञायते
 कोष्ठकेशश्मश्रुनखलोमरहितः एतच्च ज्ञानतः अज्ञानतस्तु द्वादशवार्षिकमेव यथाशंखः अधः शायी जटाधारी पर्ण
 मूलाफलाशनः एककालं समश्नानो वर्षे तु द्वादशे गते रुक्मस्तेयी सुगपश्च ब्रह्महागुरुतल्पगः व्रतेनानेन शुध्यंति महापा
 तक्लिनस्त्वमे अत्र स्रत्रियादीनां परिषद् द्वैगुण्यादिकं नास्ति अत्राज्ञानतो द्वादशवार्षिकं ज्ञानतो मरणमिव मरणवैकल्पि
 कं चतुर्विंशतिवार्षिकं वा ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं अज्ञानतः षड्वार्षिकं इति श्रुतपाणिः भवदेतुस्तु ज्ञानतः सर्वेषां म
 रणं चतुर्विंशतिवार्षिकं वा ज्ञानतो ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं स्रत्रियादीनां पादपादहानि परिषद् द्वैगुण्यान् प्रकरणा ब्रह्म
 हर्षविषयमित्याह इति सुवर्णस्तेयप्रकरणे अथ गुर्वेगनागमनप्रायश्चित्तं गुरुरत्रपितायथा मृतुः निषेकादीनिकर्मा
 णियैः करोति यथाविधिः संभावयति चान्नेन सविप्रोगुरुहूच्यते निषेकादीनिर्गर्भा चानाहं निद्रस्यानामातुः सपत्नीमाच

श.क. २३. संदेयमितिर्वचनात् ज्ञानतन्मयारपे मरणमवतत्रपादपादहान्याद्यसंभवात् सुगणमभिवेधेयं जात्याश्रय इति स्थितिः ।
 निरिति सन् कुमारवचने पंचवर्षमध्यपि प्रायश्चित्तबोधकं ततो न्यूनतरस्यास्य नापराधानपातकमिति अंगिरोवचनम् ।
 सुगणानंतरविषयं पूर्वजन्मकृतसुवर्णपहरणसुगणानयोर्नैरकभोजनात् क्षीणयोरपि सुवर्णचौबः कौमर्यसुगणः श्या
 वदंतक इति चिद्वादनमितयोः किंचिदवशिष्टयोरल्पप्रायश्चित्तमाहवसिष्ठः कुनखीश्यावदंतश्चर्चिर्चरेयात्तामिति ।
 णः कुष्पतिः कीब्रह्महायक्ष्मीसुगणः श्यावदंतकः सुवर्णपहारी कुनखीदुश्चर्मागुरुतल्पगः इति कुशीब्रणवान्
 सवगात्रेषुगणेनासिके इति भविष्यपुराणोक्तश्यावदंतः स्वभावतः कृष्णदंतः कुनखासंकुचितनरः चटयंसंक्षे
 पः अज्ञानतो ब्राह्मणस्य सुगणानेहादशवार्षिकं सत्रियस्य नववार्षिकं वैश्यस्य षड्वार्षिकं ज्ञानतः सर्वेषां
 विशिष्टां षड्वार्षिकं वावातवृद्धस्त्रीणामर्हसं वश्रहायतद्वोधकवचनाभावात् प्रायश्चित्ताभावः पारा
 सुवर्णपहारप्रायश्चित्ततत्र सुवर्णपहरणं महापातकं यथाहारीतः ब्रह्महत्या सुगणानं ब्राह्मणं लिप्यंगुरुदा
 नंसंयोगेन सहेति महापातकं तस्याविष्णुः ब्रह्महत्या सुगणानं ब्राह्मणं सुवर्णपहरणं भेगमनंसं सर्गश्चा
 नितैः सहेति पंचमहापातकानि अत्र ब्राह्मणेति विशेषणान् क्षत्रियादिसुवर्णपहरणं नृपपातं स्तुपंचकृष्णालका

नथसुरापानप्रायश्चित्तं तत्रसुरामद्ययोर्भेदमाहपुलस्त्यः पानसंघादमाधूकं र्वाजूरं नालमैश्वर्यमाध्वीकं कोलटाकं
चमैरेवमैश्वरीकं न जं समानानि विज्ञानीयान्मद्यान्येकदशवतु द्वादशतुमुग्रामद्यं सर्वेषामधमं स्मृतम् एकादशविं
धिमर्षपानेक्षत्रियाणां तत्रदोषाभावमहयाज्ञवल्क्यः कामादपि हि राजन्यो वैश्यो वापि कथंचन मद्यमेघांसुरां पीत्वा
न दोषं प्रतिप्रद्यते अत्र विकारविशेषो मरुहेतुः सुरासुरावैमलमन्त्रानां पाप्माचमलमुच्यते तस्माद्ब्राह्मणानन्ये देशश्च
न सुरापिबेत् इति मनूक्ताच्च तेन क्षत्रियवैश्ययोः पैक्षीपानेन पातित्यमितियथाहारीतः गौडीपैष्टीचमाध्वीच विज्ञे
यात्रिविधसुराः यथाचैकातथासर्वानपातव्याद्विजोत्तमैः द्विजानां मध्ये उत्तमाद्विजोत्तमा ब्राह्मणा इति यावत् समासस्तु
च्छादसः तेन वृद्धयाज्ञवल्क्येन सह न विरोधः क्षत्रियवैश्ययोः सकृदज्ञानतः सुरापाने प्राणांतिकं ब्राह्मणस्य तु माध्वी
गौडीपैष्टीनामन्यतमपातप्राणांतिकमाहयाज्ञवल्क्यः सुरां वुभूतगोमृत्रपयसाग्नि सन्निभं सुराण्यन्यतमं पीत्वामरणा
च्छुद्धिमिष्यति बृहस्पतिः सुरापाने ज्ञानकृते न च लंतीतां विनिःक्षिपेत् सुखे तया विनिर्दग्धे मृतः शुद्धिमवाप्नुयात् अज्ञानतः
सकृत् कृते माध्वीगौडीपैष्टीनां याते ब्राह्मणस्य द्वादशवार्षिकं यथा ब्रह्महत्याऽनुवृत्तौ रुमः चरेत्तमितदेवो भौ सुरापगुरुत
न्यगोमगोत्रादृषकश्चैव सुवर्णस्तेयकृन्नरः एतद्द्वादशवार्षिकं अत्र क्षत्रियवैश्ययोः पत्न्या दहानिः पूर्वोक्तविप्रैश्च समक

[illegible]

यथेयसुरापातप्रायश्चित्तं तत्रसुरामद्ययोर्भेदमाहपुलस्त्यः पानसंज्ञाश्चमाधूकंखार्जूरंनालमैश्वरंमाध्वीकंकोलटांकं
चमैरेतानि केनजं समानानि विज्ञानीयान्मद्यान्येबाह्वीवतु हादशंतुसुरामद्यं सर्वेषामधमंस्मृतम् एकादशविं
शमसुरापातसत्रियाणां तत्रदोषाभावमहयाज्ञवल्क्यः कामादपिहिगजन्योवैश्यावापिकथंचनमद्यमेद्यांसुरापीत्वा
नदोषं प्रतिप्रद्यते अन्नविकारविशेषोमहेतुः सुरासुरावैमलमन्त्रानां पाप्माचमलमुच्यतेतस्माद्वाह्यणारागन्येदैश्वर्य
नसुरापिवेत् इतिमनूक्ताच्चतेनसत्रियवैश्ययोः पेशीपानेनपातित्यमितियथाहारीतः गौडीपैष्टीचमाध्वीच विज्ञे
यात्रिविधसुराः यथाचैकातथासर्वानपातव्याद्विजोत्तमैः द्विजानांमध्येउत्तमाद्विजोत्तमाद्वाह्यणा इतियावत् समामस्तु
च्छादसः तेनचद्वयाज्ञवल्क्येनमहानविरोधः सत्रियवैश्ययोः सहदज्ञानतः सुरापातेप्राणांतिकं ब्राह्मणस्यतुमाध्वी
गौडीपैष्टीनामन्यतमपातेप्राणांतिकमाहयाज्ञवल्क्यः सुरावुगृजगोमृत्रपयसामग्निसन्निभंसेरूपेन्यतमंपीत्वामरणा
च्छुद्धिमिष्यतिवृहस्पतिः सुरापातेज्ञानरुतेनचलंतीतांविनिःसिपेत् सुखेनयाविनिर्दग्धमृतः शुद्धिमवाप्नुयात् अज्ञानतः
सिक्ततृतेमाध्वीगौडीपैष्टीनां पाते ब्राह्मणस्यद्वादशवार्षिकं यथाब्रह्महत्याऽनुवृत्तोरुमः चरतमितदेवोभौसुरापगुरुत
न्यगौमगोत्रादृषकश्चैवसुवर्णीस्तेयकृन्नरः गतद्रहाद्रशवापिकं अत्रसत्रियवैश्ययोः पक्षपादहानिःपूर्वाक्तविधेर्नभक्त

प्रा.क. शत्रियाणां तु ब्रह्मवधे प्रायश्चित्तद्वैगुण्यम् यथाङ्गि गद्वैगुणाश्च शत्रियाणां तु वैश्यानां त्रिगुणाश्च ता चतुर्गुणा तु शूद्राणां पा
रिषदुक्ताः हात्मनाम् परिषदुक्तव्रतं कुर्यात् शुद्धं पापकर्मणां अनेकब्राह्मणवधे तत्र त्वादेकमेव प्रायश्चित्तं तत्र त्वच
समो न देशकालकर्तृत्वेना गृह्यमाणविशेषात् अधिकाङ्गेन नृनां गमिहिः प्रसंगदतिन्यायात् ब्रह्मवधे तत्र त्वच
ज्ञात शत्रियादिवधप्रायश्चित्तसिद्धिरितिसर्वे यद्यपि स्यादकामकृते तच्च द्वैगुण्यं बुद्धिपूर्वकमिति शूद्रावचनात् मरणवै
कल्पिकत्वाद् द्वादशवार्षिकद्वैगुण्यादपि पापक्षयो भवति तथाऽपि कामतो व्यवहार्यस्तु वचनादिह जायत इति याज्ञवल्की
यादव्यवहार्यत्वं अनुपनीतब्राह्मणवधेऽपि महापातकमर्भहंता यथावर्गमिति याज्ञवल्क्येन तत्तद्वर्णगर्भवधे तद्वर्णवा
धप्रायश्चित्तस्यां कत्वात्सुतगतोऽधिकवयसस्तु न्यंब्रह्मवधप्रायश्चित्तमिति श्रुत्याणि अत्र सर्वव्रतवशि
तः पूर्णप्रायश्चित्तद्वैगुण्यं धर्मार्थैरुपपाद्यतु हारे वस्त्रेषु वित्राणि भाजनानि लिङ्गं यतः तत्रां चैव
तत्र शत्रुभेदेन दक्षिणा व्यवस्थाप्य भक्षेपः कामतो ब्राह्मणवधे ब्राह्मणस्य मरणोच्च
द्वादशकं तदशतौ अशीत्युत्तरशतपयस्विनी ये मुद्गावेतदशतौ च चत्वारिंशत् पु
त्राणां द्वादशकं तदशतौ अशीत्युत्तरशतपयस्विनी ये मुद्गावेतदशतौ च चत्वारिंशत् पु
त्राणां द्वादशकं तदशतौ अशीत्युत्तरशतपयस्विनी ये मुद्गावेतदशतौ च चत्वारिंशत् पु
त्राणां द्वादशकं तदशतौ अशीत्युत्तरशतपयस्विनी ये मुद्गावेतदशतौ च चत्वारिंशत् पु

उत्तरका र्षोपणसहस्रं स्यात् गोसहस्रमृत्यं सार्द्धद्वयाधिकं षष्ठ्युत्तरका र्षोपणसहस्रं स्यात् अतः षष्ठिधेनुशतत्रयमृत्य
 सार्द्धसप्तदशकार्षोपणाधिकं स्यादिति श्रुत्वा पाणिः न चानुगोत्रैः पश्यमाकलय्य द्वादशवार्षिकमहाव्रते धेनुमृत्यं किंचिन्मूनका
 र्षोपणत्रयंगोमृत्यं सप्तदशपणादितिलिखितं तदत्र निष्पायकं सुधीभिर्विभाव्यम् अथ ब्रह्मवधप्रायश्चित्तं तत्र ज्ञानतो ब्रह्म
 वधे सर्ववर्णीनां मरणमेव प्रायश्चित्तमयथा मनुः लक्ष्यं शस्त्रभृतां वा स्याद्विदुषामिच्छयात्मनः प्राप्ते दात्मानमग्नौ वा सृष्टिं वा
 रवाकुशिराः लक्ष्यमित्यनेन मृतः शूद्रश्च जीवन्नपिशुध्यतीति मृत्तुं संग्रामे वा हतौ लक्ष्मीभूतः शुद्धिमवाप्नुयात् मृतकल्पः प्र
 हतौ जीवन्नपिशुध्यति इति याज्ञवल्कीयात् विदुषां पातकशोधनार्थमयं लक्ष्मीभूत इति विजानताम् अज्ञानकृते तु भैक्ष्य
 मात्मशुद्ध्यर्थं कृत्वा शवशिरोध्वजमिति मनुवचनात् शवशिरःचिह्नसहितं द्वादशवार्षिकं व्रतं कार्यम् अश्वमेधगोसवामि
 जिहिष्वजिदग्निशोमादियागकरणं तथा क्रयजुः सामाथर्वणे चैकतरपठनम् तथा ब्रह्मचर्यपूर्वकमेतुवंधदर्शनम् तथा
 वेदविदे सर्वस्वदानम् तथा जीवनं कालव्यापकधनदानं प्रायश्चित्तम् १० यथा मनुः यजेत वाश्वमेधेन स्वजिता गोसवेन वा
 अभिजिहिष्वजिज्ञावात्रिष्टुताग्निष्टुता पिवा जपेद्वान्यतमं वेदं योजनानां शतं व्रजे त्व ब्रह्महत्यापनोदाये मितभुक् संया
 तं त्रियः सर्वस्ववा वेदविदे ब्राह्मणायोपपादयेत् धनं वा जीवनायालं गृहं वा सपरिच्छदं हविष्यं भुञ्जानुसरेत्यतिस्नोतः संवत्सरी

प्रोक्तः
२५

यद्रव्यसाम्येहर्तृगुणदोषाद्यपेक्षया उत्कृष्टापक्वद्रव्यापहरणवैषम्यदोषः समर्थनीय इति तत्तत्पाणिः अथातिपातः
यश्चित्तं तत्रातिपातकानां ज्ञानतोऽज्ञानतश्चापि प्रवेशमेव प्रायश्चित्तं यथाह विष्णुः मातृगमनं दुहितृगमनं
पतिपातकाः किं तन्किं नस्त्वेते प्रविशेयुर्हताशनमनस्यन्यानिः कृतिस्तेषां विद्यते हि कथंचनेति ज्ञानतश्चेत्यर्थः
अथ महापातकानामन्यप्रायश्चित्तानि अत्र शब्दः निस्पृष्टपवणस्त्राया कृत्वा पर्णकुर्यादनेन अधः शायी स्रग्धोऽप्यर्णमूलफलश
नः ग्रामं विशन्तु भिक्षार्थं स्वकर्मपुरिकीर्तेयनृगककालननुभुञ्जानो वर्षे च द्वादशे गते रुक्मस्तेषां मुगपश्च ब्रह्महा गुरुतल्पगः
व्रतेनानेन शुभ्यंति महापातकिनस्त्वमेयथा गिराः षड्विंशत्येकैश्चार्च्य ब्रह्महा पूयते नर इति द्वादशवार्षिकमहापातप्राणीति
शतं प्राजापत्यानि मांशीतिपयस्विधेनुशतं तन्मृत्यानि चत्वारिंशत्पुगणाधिकपंचशतं कार्षापणावाचत्वा
शीतिधेनुशतदानं कथ्यते त्रिचतुयतां हि रसाज्ञानकृते ब्रह्मवधे गते नृद्वादशे वर्षे ब्रह्महा पूयते नर इत्यभि
हृगुण्य चतुर्विंशतिर्षाधिकेव कव्यगवामहस्ते विधिवद्दिष्टेभ्यः प्रतिपादयेत् ब्रह्महानि प्रमुच्येत सर्वपापेभ्यः अवच
हस्त्रदानयोर्मृत्युन तुल्यत्वाभिधानार्थं तेन धेनुमृत्युसंपादकपट्टिकाद्वयाधिककाकिणीत्रयन्यूनपुराणत्रयं गते नैतद्भवति
अथान्यथापयस्विधेनुमृत्युयथाश्रुतं पुगणत्रयं यदि स्यात्संदावैषम्यं स्यात् यतः स्वपशुपयस्विधेनुशतत्रयमृत्युमं अशी

अत्र तत्र विष्णुः पवनानां गोप्यवर्जं सृतावगच्छत् पत्नीं त्रिरात्रमुपवसेत् अत्र चतुर्विंशतिपणाः अथ रजस्वला गमनप्रायश्चित्तं
अत्र याज्ञवल्क्यः त्रिरात्रांते घृतं प्राश्य गत्वा दक्षां शुचिर्भवेत् त्रिरात्रांशौ चतुर्विंशतिपणा देया एतदकामतः सकृद्गमने अ
भ्यासे तु प्रायश्चित्तावृत्तिः श्राद्धदिने मैथुने दिनमेकमभोक्तव्यमिति यथायमः वेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे स्नातक
व्रतलोचैश्च दिनमेकं भोजनं स्नातको गृहस्थः अथ पितृवस्त्रादिमुतापरिणयनप्रायश्चित्तं यथा सुमंतुः पितृष्वसुतां मा
सुसुतां मातृसुगोत्रोसमानार्षेयं विवाह्य चांद्रायणं चरेत् परित्यज्य चैनां विभ्रयादिति मातृसुगोत्रां मातामहस्य सप्तपुरुषानया
वदिति श्रुत्वाणिः अथ पतितप्रतिग्रहप्रायश्चित्तं गृहस्थः पतितानां गृहं गत्वा भुत्वा च प्रतिगृह्य च मासोपवासं कुर्वीत चांद्रा
यणमथापि वा अत्र ज्ञानाभ्यासो मासोपवासः सकृत् ज्ञाने तु चांद्रायणं सकृदज्ञाने चांद्रायणार्द्धमिति मासोपवासे पंचदशधे
नवः संवत्सरेण मासाशी पृथक्तेनात्र संशयः इत्यंगिरोवचनेन द्वादशवार्षिकस्य व्रतस्य संवत्सरमासोपवासेन सह विकल्पितत्वा
न अथ मणिमुक्तादिस्तेयप्रायश्चित्तं तत्र मनुः मणिमुक्ताप्रवालस्य सर्वस्याश्रमस्य च अयस्कं सोऽर्जुनो ज्ञा द्वादशाहकणान्न
क्तकणान्नताकणभक्षणं अत्र षडुपवासाः जावालः रजताश्वगोभृकन्यानां सकृद्वरणं चांद्रायणं एतच्चापहृतद्रव्यदानपूर्वकं
कर्तव्यं यथा विष्णुः दत्त्वे वा पहतं द्रव्यं धनिकस्याभ्युपायतः प्रायश्चित्तं ततः कपी तत्सवस्याप्यनर्त्ये अत्र सकृदभ्यासकालदे

श. क.
२४

पाने प्रायश्चित्तं सकृदज्ञानात्पानत उपवसेदित्यनुक्तौ अनिर्दृशयागोः क्षीरमौष्ट्रमेकशर्पांत्येऽपि आविकं संधिनीशीः ववत्सा।
याश्च गोः पयः आरण्णनां च सर्वासां मृगानां महिषी विना क्षीराण्येतान्यपेयानि द्विजातीनां सदैव हि शंखः सन्निविष्टस्तनीनां क्षी-
रमपयमजम् । गो गमन प्रायश्चित्तं तत्र विष्णुः गो व्रतं गो गमने च गो व्रतं शूद्रस्वामि गो वधोऽतः तत्र धेनु चतुष्टयं इ-
दं सकृदज्ञानेऽपि शंखः मोष्य परिकीर्णो संबत्सरं प्राजापत्यं चरेत् तत्र त्रिंशद्देनवः अत्यं ताभ्यां ते गौतमः गवि च गुरुतस्य
समं गुरुतस्तस्य सममिति द्वादशवार्षिकं अशीत्युत्तरशतं धेनवो वा निरंतरं संबत्सराभ्यां समरणं तिकमिति शूलपाणिः वसु-
तोदिनाभ्यां सवमरणमिति द्रष्टव्यं अथ परिवेदनादि प्रायश्चित्तं तत्र हारीतः ज्येष्ठे निर्विण्णे कनीयान्य परिवेत्ताभ्यां तति परिवि-
त्तिर्ज्येष्ठः परिवेदनीया कन्या परिवेदनीया दाता परिकर्तृया जकस्ते सर्वे पतिताः संबत्सरं प्राजापत्येन कृच्छ्रेण च तत्र त्रि-
शद्देनवः इदं तु ज्येष्ठमुद्दिश्य कन्यात्यागानंतरमिति अथ ब्राह्मण प्रायश्चित्तं तत्र विष्णुः येषां द्विजातांसा वि-
विधितांश्चारपित्वा त्रीन कृच्छ्रान् यथाविधुपनापयेत् तत्र धेनु त्रयं एतत्पि ब्रह्मातुरहितस्य निः स्वजनस्य सा।
आलस्यादनवधानाः सा वित्री पातेशंखनिखितौ ब्राह्मणं द्रायणं कुर्यात् गो प्रदानं चेति ब्राह्मणं च पंचदश वर्षीत्य-
श्रयमः पतिताय स्पसा वित्री दश वर्षाणि पंचच प्रायश्चित्तं भवेत्तेषां प्रोवाच वदता वरः अथ क्रतो भार्या नधि गमन प्राय-

न
२४

मतां ज्ञानतः सहृद्वा जनेहै गुण्यमिति अथ विडालाद्युच्छिष्टभक्षणं प्रायश्चित्तं तत्र मनुः विडालका कायुच्छिष्टं जग्धाः
श्वनकुलस्य च केशकीटावपन्नं च पिवेद्ब्रह्मसुवर्चलां ब्रह्मसुवर्चलापी तस्य र्यावर्तः तां च पीत्वा दिनमेकमपि वाहनीयं र
दमज्ञानतः ज्ञानात्तु त्रिगत्रं यथाशंखः दूषितं केशकीटैश्च मार्जारैर्मृषकैस्तथा मक्षिकादंशकैश्चैव त्रिगत्रं तु व्रतं चरेत् क
मत्र समूलं व्रतं गोमूत्रपावकेन तदशक्तौ सार्द्धं पणा देयाः सहृद्वा जनविषयमेतत् अथ विष्णुमूत्रादिदूषितकृपादिजलपानेना
यश्चित्तं कूपे विष्णुमूत्रसंयुक्ते पीत्वा तोयं हि ज्ञानतमः त्रिगत्रेण विशुध्येत कुंभे सांतपनं स्मृतं इदमज्ञानतः ज्ञानात्तु द्वै गुण्यमिति
सांतपनमाह ब्रह्मपुराणे प्रथमे दनिना श्रीयाद्वोमूत्राशीततः परंतृतीये गोमयाशीस्याच्चतुर्थे क्षीरपो भवेत् पंचमेदधिभुक् चैव
घृतपेषे पिवेत्ततः कुशोदकं सप्तमे तु रुक्मसांतपनो विधिं अत्र घेनुद्वयमिति श्लपाणिः अथ भक्ष्यपंचनस्वशवदूषितजलपाने
आपस्ववः अंतस्थितेषु क्लिन्नेषु सर्वपंचनविषु च पिवेदपेयकूपेषु षड्रात्रेण विशुध्यति अक्लिन्नेषु त्रिगत्रं स्याच्छूद्राणां दिनमेव
चूरात च मनुष्ये तश्शवविषयम् यथा देवलः क्लिन्ने भिन्ने शवे चैव तत्र स्थेयदपः पिवेत् पराकेण विशुद्धिः स्याद्वाह्येणां च
भोजनात् अस्य ताभ्यामेतदुहारीतः क्लिन्ने भिन्ने शवे चैव तत्र स्थेयदित्येव तश्चोदायुगं कुर्यात्तत्र कृच्छ्रमथ पिवेत् क्लि
न्नो भिन्नः शवश्चैव तत्र स्थेयदिदृश्यते पयः पिवेत् त्रिगत्रं तु मानुषे हि गुणं स्मृतं यतः तज्ज्ञानतः देवस्याने ज्ञानतोर्दं मथापेयं

भा.क.
२३

पनमेखलादौभैक्ष्यचर्याव्रतानिचनिवर्ततेहिजातीनांपुनः संस्कारकर्मणि अत्र स्वाध्यायोद्यपेक्षापिनास्तीत्यमः वि
प्रस्यशत्रियस्यापि... आदुत्तरायणेदक्षायणेविशंकार्यानानध्यायेनसंक्रमेअनध्यायेपिकर्षीतयस्यने... त्तकंभवेत्अ
पिनादक्षिण्युणहृ... योःसमुच्चयःमलमामादिदोषोप्यत्रनास्तिनैमित्तिकत्वात्नैमित्तिकानिक... णेतिपतेतिपदाय
दानदातदैवकोर्याणिनकालंतुविधीयतेअथाभोज्यान्नाब्राह्मणास्तत्रवृहस्पतिःनटनर्तकतक्षाणश्चर्मकारःसुवर्णकृत
गोंडिकामेंडिकाःषंडाःअभोज्यान्नाःप्रकीर्तिताःकर्मकराश्चक्रिणश्चमृतकाद्योषकास्तथाचक्रोपजीविनश्चैवकैवर्तीतक्षका
स्तथाअज्ञोपजीविनश्चैवशूद्राध्यापकयाजकाःचित्रोपजीविशिर्षीचवाहुंषिर्ब्रह्मविक्रयीवृथाश्रमीवृथा... यमाणा
चभेदकःपुण्योविक्रयकोपश्चयोनि संकरजातयःवंशोपजीविकुंडाशीपरिवित्तिस्तुवीरहाभिपजोगरदश्चै...
वचकर्मस्वतेषुयोमोहाद्ब्राह्मणोवर्ततेमदाप्रायश्चित्तेत्यनाचीर्णपरिहायोभवेत्सतांतेषांतुब्राह्मणोभुक्त्वा...
ग्रहं प्राजापत्येनशुष्येतततःपापान्नसंशयःएतदज्ञानतःअज्ञानतस्त्यहंतथाचमनुःभुक्त्वातो न्यतमस्यान्वसम...
पणंअहंतयाभुक्त्वाचरेत्तच्छृंगेतोविण्मूत्रमवचेतिकारिकावाधोवारहानशान्तिःकलविंकादिभक्षणेअहोपवासमाहवि
ष्णुःकलविंकहंसमंडूकचक्रवाकरज्जुवानमारमदात्पृहशुकमारिकाकोकिलखंजनाशनेत्रिगत्रमुपवसेदिदिदमज्ञा

यगोमांसमक्षणे प्रायश्चित्तं सुमेतुः गोमांसमक्षणे प्राजापत्यं चरेदिति इदमज्ञानतः सकृद्विषयं ज्ञानतो द्वैगुण्यं ज्ञानाभ्या
 मेपराशरः अगम्यागमने चैव सद्यगोमांसमक्षणे शुद्धे चांद्रायणं कुर्यान्न दीगत्वा समुद्रां अनडुत्सहितां च दद्यादि प्राय
 दक्षिणामिति गामश्वं कुंजरोष्ठौ च सर्वपंचनखं तथा क्रव्यादं कुकुटं ग्राम्यं कुर्यात्संवत्सरव्रतं तथा भुक्तेत्यर्थः एतच्चित्तं
 कात्वाभ्यामे पंचनखं शशकादिपंचनखभिन्नं संवत्सरव्रतं पंचदशधनं नवः एतस्य प्रायश्चित्तस्यांते पुनरुपनयनमाह विष्णुः
 ग्राम्यं कुकुटं नरगोमांसमक्षणे च संवत्सरेषु द्विजातीनां प्रायश्चित्तांते पुनः संस्कारं कुर्यादिति अथ मूत्रपुरीषादिभक्षणं प्राय
 श्चित्तं हृदयमिति अमेध्यानामपेयानामभक्ष्यस्य च भक्षणे रेतो मूत्रपुरीषाणां शुद्धे चांद्रायणं चरेत् अज्ञाने तु गौतमः मूत्रपुरीषे
 तमां प्राशने तत्प्लवच्छमिति उभयत्र पुनः संस्कारः यथा याज्ञवल्क्यः अज्ञानात्तु सुगं पीत्वा रेतो विष्णु मूत्रमेव च पुनः संस्कारमर्ह
 न्ति त्रयोवर्णा द्विजातयः यत्तु विष्णु मूत्रमक्षणे विप्रः प्राजापत्यं समाचरेत् इत्यापस्तंबवचनम् तद्वलात्कारविषयमिति श
 लपाणिः ऋषेः कोदशवर्षीयवात्नविषयमिति स्मार्ताः सत्रियादीनां पादपादहानिः याज्ञवल्क्यः पलांडं विड्गहं च छत्राकं प्रा
 मकुकुटं लसुनं गृजनं चैव भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् एतदज्ञानतः ज्ञानतस्तत्प्लवच्छमि ति शूलपाणिः एषु प्रायश्चित्तांते पुनः
 संस्कारं कुर्यादिति विष्णुवचनात् पुनः संस्कारः संस्कारकरणे चांद्रायणमिति शूलपाणिः उभयत्र न करणे विशेषयति मनुः च

प्रा- ॥ मभिगच्छेत्तदाशरपत्रैर्वैष्टयित्वा राजन्यमग्नौ प्राश्येत् ब्राह्मण्यां पूर्ववत् वैश्यश्च द्वाह्मणी मभिगच्छेत्तदा त्वाहितः ॥
 २ ॥ त्वाग्नौ प्राश्येत् ब्राह्मण्यां पूर्ववत् एवं वैश्यो राजन्यायां शूद्रो राजन्यवैश्ययोर्गमने महापथमिति महापथागमने कर्त्तव्यं ॥
 मार्गेण पुनरुत्कर्त्तयेन्निःसारयेदित्यर्थः यतश्च ज्ञानतः अज्ञानतः शूद्रस्य ब्राह्मणीगमने द्वादशवार्षिकं क्षत्रियगमने पादोनवा-
 र्षिकं वैश्यागमने षड्वार्षिकं यथा प्रचेताः शूद्रस्य ब्राह्मणीमोहात् गच्छतः शुद्धिमिच्छतः पूर्वमेव व्रतं देयं भूताय स्यादित्यस्य स-
 दहान्याऽन्यवर्णसु गच्छतः सार्ववर्णिकं प्रायश्चित्तमिदं देयमगम्यागमने क्रमात् अत्रायं संक्षेपः अज्ञानतः शूद्रस्य ब्राह्म-
 णीगमने द्वादशवार्षिकं वैश्यागमने षड्वार्षिकं अज्ञानत इति सर्वत्रान्वयः कर्त्तव्यं वैश्यस्य ब्राह्मणीगमने प्रायश्चित्तं न व वा-
 र्षिकं क्षत्रियागमने षड्वार्षिकं क्षत्रियस्य ब्राह्मणीगमने षड्वार्षिकमिति यत्तु शंखवचनं प्रातिलोम्येव धः ए-
 दि कर्त्तव्यं तद्यथोक्ते मरणान्तिक प्रायश्चित्तानां चरणे प्रसक्तिनिवारणार्थं पुरुषस्य वधं स्त्रीणां नामादिकते-
 धातिन तु प्रायश्चित्तं यमः क्रोधान्मोहाददन्भार्यामातरं भगिनीमपि प्राजापत्यव्रतं कुर्यात्सर्ववर्णेष्वयं विधिः स्यात् ॥
 हेमत्स्य स्मृतं क्रोधाद्यदि यजेद्भार्यावयस्यां च गुणान्वितां ऋषिचांद्रायणं कृत्वा पुनः सग्रहमादिशेत् ऋषिचांद्रायणमाह-
 त्रं स्त्रीनृपि गनममश्नीयान्नियतात्मा ददुव्रतः हविष्यान्नस्य वैसांसं ऋषिचांद्रायणं स्मृतं ऋषिचांद्रायणे धेनुचतुष्टयं अ-

हीनेकार्यमिति वचनार्थः तेन ब्राह्मणस्य श्रिया गमने द्विवार्षिकं पादहीनं सार्द्धवार्षिकं व्रतं वैश्या गमने वार्षिकं पादद्वयहीनं
 नृपारामासिकं व्रतं विशिष्टं द्वागमने प्येवं अधमं द्वागमने षाण्मासिकं पादत्रयहीनं सार्द्धमासिकं व्रतमिति वर्षाणीत्यनु-
 वृत्तौ पुरुषानां व्यभिचरितसवर्णाङ्गत्वेत्यनुवृत्तौ च यमः द्वे परभाष्यो सुत्रीणि श्रोत्रियपत्नीषु एतत्कामतः सकृद्गमने ३ भ्या-
 मेत्वा पस्त्रवः सवर्णायामनन्यपूर्वायां सकृत्सन्निपाते पादः पतनीत्युपदिशति अभ्यासे द्विपादः अत्यंताभ्यासे त्रिपादश्चतुर्थमे-
 वमिति द्वादशवार्षिकमित्यर्थः अर्द्धमज्ञानतः अत्यंतनिर्गुणब्राह्मणपत्न्यभिगमने ब्राह्मणस्य वार्षिकं प्रायश्चित्तमाह बोधाय-
 नः पुंसां ब्राह्मणादीनां संवत्सरं ब्रह्मचर्यं शृद्धं कटाग्निना दहेदिति स्वभर्तृव्यतिरिक्तसवर्णे किं पुरुषगामिन्यामभिगंतुः सवर्ण-
 स्य पूर्वोक्तप्रायश्चित्तहानिः एवं पुरुषद्वयगामिन्यां द्विपादहानिः एवं पुरुषत्रयगामिन्यां त्रिपादहानिः तेन पुरुषचतुष्टयगा-
 मिन्यां चैरिण्यां ब्राह्मण्यां शंखेना न्यत्रायश्चित्तमुक्तं न द्विवार्षिकं व्रतमिति यथा शंखः ब्राह्मण्यां चैरिण्यामवकीर्य च द्रमुपो-
 ष्य घृतमात्रं दद्यात् अत्रैकपुरुषव्यभिचरितसवर्णस्यादिगमने पादपादहास इत्यर्थं कं पूर्वाक्ता पस्त्रवचनमिति भवदेवः
 अथ द्वादीनां प्रतिलोमेऽगमनप्रायश्चित्तं तत्र वसिष्ठः शृद्धं द्वाह्मणीङ्गं च्छेत्तदा वीणादलेर्वैष्टुगित्वा शृद्धं द्रमणौ प्रसि-
 नितं ब्राह्मणीशिरसि वपनं कृत्वा सविषाभ्यक्तान् ग्रावरमाणेषु महापथं नयेत् तत्कंपृता भवेतीति विज्ञायते राजन् द्रष्टव्यं

नामं स्पृष्टुं एव च अनुच्छिष्टं शुद्धं स्पर्शं उच्छिष्टं ब्राह्मणस्य नक्तमिति प्रायश्चित्तत्रिवेकः दूहपुण्ये उच्छिष्टेन तु विप्रेऽपि वि-
 ः स्पृष्टुं स्नादशः उभौ स्नानं प्रकुरुतः सद्य एवं विशुद्ध्यतः इति शूद्रोच्छिष्टभक्षणानि प्रायश्चित्तं अथ शूद्रोदककृ-
 गनादि प्रायश्चित्तं स्नानमाचमनं दानं देवतापितृतर्पणं शूद्रोदकेन कुर्वीत तथा मेघादिभिः स्रुतेः एतत्करणे वेदोदिता-
 नानि त्पानां कर्मणाम् ति क्रमे स्नातकव्रतलोपे च दिनमेकमभोजनं अत्र दिनमेकमभोजनमिति मनुवचनादेकोपवासः
 अथ यज्ञोपवीतरहितकृतमभोजनप्रायश्चित्तं विना यज्ञोपवीतेन भुंक्ते च ब्राह्मणो यदि स्नानं कृत्वा जपं कृत्वा पंचगव्येन शुद्ध्य-
 ति अथोपवीतच्छेदप्रायश्चित्तं स्मृतिसागरे आपस्तंबः ब्राह्मणेन यदा दैवाच्छिन्नं यज्ञोपवीतकं मनस्तापेन शुद्धिः स्यादा-
 पस्तंबो ब्रवीन्मुनिः प्राणायामत्रयं कृत्वा निराहारः क्षिपेद्दिनं बृहन्मनुः उपवीतं ब्राह्मणस्य च्छिन्नं शूद्रेण कामतः अन्यद्वादा-
 यमंत्रेण जपन्नुपवसेद्दिनं मंत्रानादेशे गायत्रीं विचरति निर्दिष्टं शतमिति वचनात्तथा च शताहृता गायत्रीं जप्त्वा पदमे-
 दित्यर्थः बृहस्पतिः शूद्रेण तु यदाच्छिन्नमुपवीतं द्विजन्मनः दंडं त्रिंशत्यणं दत्त्वा प्राजापत्येन शुद्ध्यति भथानुलोमेन ब्राह्म-
 णादीनां परस्त्रीगमनप्रायश्चित्तं शंखः ब्राह्मणेन गुणहीनशूद्रामकृद्गमने सार्द्धमासिकव्रतं करणीयं यथाह प्रचेताः आ-
 नुलोम्येन विहितं च एवरोपितमिति कच्छं महाव्रतं तत्र मजातीयगमने यदुक्तं तदुक्तमेवाधमायां गमने पादपाद-

पयसमाचरेत् अर्द्धोच्छिष्टेऽस्मृतः पादः पादभ्रामाशने तथा प्राजापत्यज्ञानेऽज्ञानतोर्द्ध अर्द्धोच्छिष्टेऽप्येनाद्यग्रासः आस्यनिः
 क्षिप्तो न निर्गीर्णः पानादौ शवादिस्पर्शप्रायश्चित्तमाह दशः पाने मेथुनसंसर्गे तथा मूत्रपुरीषयोः संस्पर्शे यदि गच्छेत्तु शवो
 दक्षांत्यजेः सप्तदिनमेकंचरेन्मूत्रे पुरीषे च दिनद्वयं दिनत्रयं मेथुने तु पाने दद्याच्चतुष्टयं अत्रायं संक्षेपः शौण्डिककापालि
 कात्पुनर्दानं मरुदज्ञानतो न्नभोजने धेनुद्वयं कान्नभोजने धेनुरेका आमान्नभोजने धेनुमूल्यार्द्धं उच्छिष्टान्नभोजने प्राधान
 धेनुचतुष्टयं स्मृत्यन्नभोजने सर्वत्र पादः पीतावशेषजनपाने कार्षीपणद्वयमिति भाण्डस्य जलपाने तु कार्षीपणैकः खानित
 जलपाने च कार्षीपणार्द्धं अभिगमने चांद्रापणं अज्ञानतः सक्तद्रुतोच्छिष्टेऽस्पर्शे धेनुमूल्यार्द्धं अर्द्धोच्छिष्टेऽस्यांत्यजस्य स्पर्श
 आमान्नाशने च तथा दः मूत्रोच्छिष्टे कार्षीपणार्द्धं पुरीषोच्छिष्टे च कार्षीपणैकं मेथुनोच्छिष्टे च कार्षीपणं पानोच्छिष्टे च कार्षी
 पणद्वयमिति ज्ञानतः सर्वत्र द्वैगुण्यं अभ्यासादावावृत्यादिकं सर्वत्र करणीयं सर्वत्र क्षत्रियादीनां पादपादहानिः सर्वत्र स्त्री
 बाले हृदाक्षो मर्द्ध इति शौण्डिकात्पुनर्दानमक्षणादिप्रायश्चित्तनिर्णयः संपूर्णः अज्ञानात्सक्तच्छिष्टोच्छिष्टभोजने त्रिरात्रा
 भोजनं यथापस्तवः अज्ञानायस्तु भुंजीत शर्द्धोच्छिष्टं द्विजोत्तमः त्रिरात्रोषितो भूत्वा पंचरात्रेण श्रद्धातिज्ञाने तु द्वैगुण्यमि
 ति त्रिरात्रोपवासे मार्द्धकार्षीपणान्नभ्यंकाचनं ब्रह्मपुसणे उच्छिष्टेन तु शर्द्धेण विप्रः स्युस्ततो दशः उपवासेन शर्द्धः स्याच्छु

११ - न शुद्धिं सक्त्या न विषयमेतत् ज्ञानेतु द्वैगुण्ये अभ्यासे तु प्रायश्चित्तावृत्तिः । तेषामज्ञानतोभाण्डस्योदकापाने पराशरः
 २ - स्थितमभोज्यानामापोदधिपयः पिवेत ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शूद्रश्चैव प्रमादतः । अन्नं कूर्चोपवासे नृदिजातीनां तु नि
 शूद्रस्य तु पवासे न दद्यादानं च शक्तिः चतुर्दश्यामभोजनं परदिने पंचगव्यमात्रं भोजनं ब्रह्म कूर्चं ह्येह साध्यं तदश
 णत्तम्यं कोचनदानम् । अस्य जत्वानितकृपादिषु सक्तत्नानाद्याचरणे तु अंत्यजैः खनिताः कृपास्तडागानितथैव च
 त्वात्वाचर्षात्वाचपंचगव्येन शुद्धिं पंचगव्यपानमुपवासपूर्वकं व्रतरूपत्वात् इदमज्ञानतः ज्ञानेतु द्वैगुण्यमिति अं
 तादिस्त्रीसंरुद्धमने ज्ञानतश्चांद्रायणं ज्ञानतस्तु द्वैगुण्यं तदाह संवर्तः न शैलूषिकी चैव रजकीं वेणुजीविकां गत्वा चां
 कुर्यात्तथा चर्मोपजीविनीं कामतस्तु यदा गच्छेच्चरेच्चांद्रायणद्वयम् । नद्याद्युपलक्षणं शोडिकादिस्त्रीणामपि परिग्र
 हं किं बहूनामिति वचनात् । अज्ञानाच्चतुर्विंशतिवाराभिगमने पातित्यज्ञानाद्वादशवाराभिगमने इति यत्तु कापाभ
 म्नि कान्नभोक्तृणां तेन शरीरगामिनां तथ ज्ञानाद्द्विच्छाब्दमुद्दिष्टमज्ञानादं दवद्वयमित्यापसंवचनं तदभिगमने ज्ञानाज्ञाना
 भ्यामभ्यासविषयं अष्टधा भोजनविषयं चतुश्छाब्दे त्रिंशद्देनवः चांद्रायणद्वये पंचदशधेनवः भुक्तोच्छिष्टेनांत्यजस्य र्शने
 प्राजापत्यं प्रायश्चित्तं करणीयं । अर्होच्छिष्टमात्राशनयोः प्राजापत्यपादः करणीयः आपस्तवः भुक्तोच्छिष्टोत्पजैः स्पृष्टः प्राजाभ

व्रती भवेत् व्रतीयावकेन तदशतौ धेनुद्वयम् आमन्त्रभक्षणे तु सार्द्धकार्षापणैकलभ्यं कौचनम् यथायमः श्वपचो शौंडिका
 नावचैलनिर्णेजकस्य च रजकस्य नृशंसस्य चोपपत्तिर्गृहे भुक्त्वा चान्न तमस्यान्नममत्याक्षपणं त्र्यहं एवं च पादभा
 माशने तथेत्यापस्वीयेन सहैकवाक् संगच्छेत् तदतिरजको वस्त्रं जनकृत् नृशंसो घातकः अत्र मनुना शौंडिकाद्यं
 जातीनां तु त्यप्रायश्चित्तविधानात् आमन्त्रे भर्त्तुपांतुत्यं प्रायश्चित्तं बहूनामेकधर्माणामेकस्यापि यदुच्यते सर्वेषामेव त
 लुर्यादेकरूपाहिते स्मृता तथा च शौंडिकपदं कायात्तिकां त्यजोपलक्षणं अंत्यजानादयमः रजकश्चर्मकारश्च न दोवरुड
 एव च केवर्त्तमेदमित्नाश्च सप्तैते अंत्यजा स्मृता इति तेनेतेषामज्ञानतः सकृदन्नभोजने धेनुद्वयम् आमन्त्रे सार्द्धकार्षा
 पणैः प्रज्ञानेद्देगुण्यं अभ्यासे तु प्रायश्चित्तावृत्तिरिति यत्पुनर्निरदेनां त्यजानभिधाय भुक्त्वा चैषां स्त्रियोगत्वापीत्वापः प्रति
 गृह्य च कृच्छ्राद्धमाचरेत् ज्ञानादज्ञानादैन्दवद्वयमभिहितं तदष्टवारभोजनविषयं कृच्छ्राद्धे त्रिंशद्देनवः चांश्रायणद्वयेप
 च दशधेनवः अंत्यजानां ज्ञानतः सकृदुच्छिष्टभोजने नृशनाः अंत्यजानां भुक्तशेषस्तु भुक्षितो यैर्हि जातिभिः चांद्रकृच्छ्रं
 तदर्थं च क्रमात्तेषां विशेषनम् कृच्छ्रं तत्र कृच्छ्राद्धं तत्र कृच्छ्राद्धं शुष्कान्ने सिद्धान्नादहं मृशान्नभोजने पाद इति शौण्डि
 कापालिकां त्यजपीतसंबन्धिजलपानं त्वापस्तवः अज्ञानात्पिबेत्तां यंब्राह्मणो त्यस्य जातिभिः त्रिगणैः पापितो भृत्यापंचग

प्रा- चतुष्टयं ऋष्यशृङ्गः चांडालैः श्वपचैर्वापि छिन्नं यज्ञोपवीतकं मुनिभिरुविनिर्दिष्टं मृगसां तपसं द्रव्यम् अथ चांडालीग
 प्रायश्चित्तं अज्ञानतः सह चांडालीगमने द्वादशवार्षिकं ज्ञानतस्तु मरणं यथायमः चांडालीब्राह्मणस्य कृष्णमुक्त्वा च प्र
 तपस्यत्यज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यं तु गच्छति यतति द्वादशवार्षिकव्रतभाभवतीत्यर्थः ज्ञानात्साम्योपन्यासस्तु
 द्वादशवार्षिकव्रतनिषेधार्थः यथायमः रतः सिद्धाकुमारो पुत्रो चांडालाद्यं गनामुचसपिंडापत्यदारेषु प्राणत्यागो वि
 धीयते अत्र प्राणत्यागे चतुर्विंशतिवार्षिकव्रतविधानात् भोजनेन ज्ञानतो च त्वारिंशद्वारेण ज्ञानतश्चतुर्विंशतिवा
 र्षिकव्रतस्य द्वादशवार्षिकव्रताकरणः शीत्युत्तरशतं धेनवो देयाः दानत्रियादीनां पादपादहानि वीलवृद्धरोगिणामर्द्धमि
 त्तं चतुर्विंशतिमिति स्त्रिया अपि पुंसस्तुल्यं व्रतमाहंगिराः व्रतं यच्चादितं पुंसोपतितस्त्रीनिषेधनात् तच्चापिका
 रयत्तं ज्ञापितां मे विनीं स्त्रियम् अत्र द्वादशवार्षिकं द्वादशवार्षिकव्रतमाहंगिराः व्रतं यच्चादितं पुंसोपतितस्त्रीनिषेधनात् तच्चापिका
 तन्मृत्वा चांडालजातिमज्ञायत देकञ्च असे भर्षस्तं वः अत्यजातिमविज्ञाय निवसेद्यस्य वेश्मनि सवैज्ञानेन कालेन कुर्या
 तत्र विशोधनम् चांद्रायणं परको वाहिजातीनां विशोधनम् प्राजापत्यं तु शृद्धाणां तथा संबद्धदृषणे इति चांडालान्न
 भक्षणदिचांडाल्यभिगमनादि प्रायश्चित्तम् अथ शौंडिकाद्यन्नभक्षणादि प्रायश्चित्तं शौण्डिकान्नं मृत्तिकां न्नं मुक्त्वा मांसं

राम
 १९

पोष्येत्यर्थः तदयं संक्षेपः अज्ञानाच्चांडालाद्यन्नभक्षणपादोनधेनुचतुष्टयज्ञानतः सार्द्धसप्तधेनवः बलात्कारतोभोजनेपंच
 धेनवः शुष्कान्नेसर्वत्रार्द्धं आमानैतुर्गुणं अज्ञानतस्तत्पृष्टान्नभोजनेधेनुरेकाज्ञानतोद्वेधेनू सर्वत्रोच्छिष्टेद्वेगुणं अ
 ज्ञानतश्चांडालस्यष्टजलक्षारदिपानेप्राणैर्हृत्तिभ्यंकांचनंज्ञानतः पुराणद्वयलभ्यंकांचनं सर्वत्राभ्यासेप्रायश्चित्तावृत्तिः य
 त्तु ब्राह्मणस्य विप्रैस्तुमकलं देयं पादोनेक्षत्रियमेतम् वैश्येर्द्वं पादशेषं तु शूद्रजातिषु शस्यत इति बृहद्विष्णुवचनात् सत्रि
 यादीनां पादपादहानिः स्त्रीबालवृद्धगो गिणां अर्द्धं प्रायश्चित्तं धेनोरभावे तन्मूल्यं देयं संकल्पवाक्यं यथा अद्येत्यादिज्ञानहता
 चांडालसिद्धान्नभक्षणजनितपापक्षयकामो गिर उक्तं चांद्रायणब्रतानुकल्पपयस्वि सार्द्धसप्तधेनुमूल्यं सार्द्धं द्वाविंशतिपुरा
 णस्य कांचनमग्निदेवतमित्यादिसर्वत्रोहेनकार्यम् दक्षिणायथाशक्तिदेयाविद्वद्विप्रनृपस्त्रीव्यतिरिक्तानां यत्र दाने त्वि
 दं नैऋत्यं पूर्वदिने सशिखवपनं कृत्वा घृते प्राश्योपोष्य परदिने सार्द्धसप्तदशधेनुमूल्यमुत्सृज्य ब्राह्मणाय दत्वा यथाशक्ति द
 क्षिणां दद्यात् ततः पार्वणविधिना श्राद्धमित्यमुकस्य मतमेतदिति अथोच्छिष्टस्य चांडालादिस्पर्शप्रायश्चित्तं भुक्तोच्छिष्ट
 स्त्वनाच्चांतश्चांडालैः श्वपचनवा प्रमादात्स्पर्शनं गच्छेत्तेत्र कुर्याद्विशोधनं गायत्र्यष्टमहं जनुदुपदं वा शतं जपेत् अष्टसह
 स्रमष्टाधिकसहस्रं त्रिगन्त्रोपोषितं भृत्वा पंचगव्येन शुद्धीतीति सिन्नित्वा पादोने प्राप्तापत्यम् चांडालादिच्छिन्नयज्ञोपवीतधेनु

श्र. क.
१८

घृतं शक्यत् प्राश्यापरेयुरुपवसेत्कच्छंसांतपनेचरनगतनद्याहसाध्यतदशक्तौ पुराणमेकंदयादितितोयमुपलक्षणं क्षीरगदि।
यनेपि यस्तुचांडालसंस्पृष्टं पिवेत्किंचिदकामतः स्तुसांतपनेकच्छत्रेच्छुद्ध्यर्थमात्मनः कृपयद्भिरोवचनात् आपस्तंबः चां।
रूपभाण्डेषु यस्त्वज्ञानाज्जलं पिवेत् प्रायश्चित्तं कथं तत्र वर्णवर्णविनिर्दिशेत् चरेत्सांतपनं विप्रः प्राजापत्यं तु भूमिपः तद।
पश्येत्पादं शुद्धं निर्दिशेत् तदिदमभ्यासे अनभ्यासे तु देवलः यस्तुचांडालभाण्डस्थमज्ञानादुदकं पिवेत् स तु च।
क्षेत्रे शुद्धं स्वेकेन शुध्यति इदमज्ञाने ज्ञानतोद्देशे गुण्यं अत्र सांतपनं सप्ताहसाध्यं यथा ब्रह्मपुराणं प्रथमेहनि।
नाश्रीयात् गोमूत्राशीततः पुनः तृतीये गोमयाशी च चतुर्थे क्षीरपोभवेत् पंचमेदधिभुक् च घृतं षष्ठे पिवेदथ कुशोद।
लेन कच्छंसांतपने विधिरिति तदशक्तौ धनुद्वयम् ज्ञानतश्चांडालोदकपाने त्रिगत्रोपवासपूर्वकं पंचगव्यपानमा।
ण्डालेन तु संस्पृष्टा भोज्यः पिवेत्तिहिजः त्रिगत्रोपपितो भूत्वा पंचगव्यं न शुध्यति पंचगव्यं यथा गोशकृद्भिगु।
णमूत्रं च विद्या चतुर्गुणं घृतं चाष्टगुणं श्रोतं पंचगव्यं तथा दधि इति आपस्तंबीयात् तथा षट्गुणं इत्यर्थः अन्यत्वा नित।
चांडालपरिगृहीतकृपादिजलपानेभ्यस्ततो ज्ञाने प्राजापत्यचाण्डालपरिगृहीतासु यो ज्ञानादुदकं पिवेत् तस्य शुद्धिं प्रजा।
नीयात्प्राजापत्येन नित्यशः आपदितापस्तंबः श्वपाकचांडालपरिग्रहेषु पीत्वा जलं शुध्यति पंचगव्यैः पंचगव्यपानं पूर्वयुरु

त्रयवनदेशोद्भवायवनादिति ज्ञानेन तु तुल्यतया द्विगुणव्रताचरणेपिनव्यवहार्यः कामतो व्यवहार्यस्तु वचनादिह जापत इति
 याज्ञवल्क्यात् पापभावे कथं अव्यवहार्य इत्यत आह वचनादिति तथा च पापस्य द्वे शक्ती नरकोत्यादिका व्यवहारविरोधिका च त
 न कृतप्रायश्चित्तनरकोत्यादकशक्तेर्विरहेऽपि व्यवहारविरोधिका शक्तिरस्यैवेति भावः शुष्कान्नेपादः पक्वान्नेत्वर्द्धे प्रायश्चित्तं यस्त
 स्य भुक्ते पक्वान्ने कृच्छ्राद्धं तस्य निर्दिशेत् शुष्कान्नभोजिनां पादमित्यादिभेदं वा न्नमनुरिति विष्णुधर्मोत्तरीयात् तस्यर्द्धीतीयसं
 सर्गिणः शुष्कान्नमामानं सक्तुना जादि चांडालस्यैव न्नभोजने प्राजापत्यं चांडालस्यैव मन्त्रं तु योऽपि यादृच्छणः क्वचित् तस्य श
 द्विष्ववक्ष्यामि प्राजापत्यं न नित्यशः यतदज्ञानतो ज्ञानतो द्वै गुण्यमिति आज्ञानतः सकृच्चाण्डालाद्युच्छिष्टान्नभोजने चाद्रायण
 योऽपि संवत्सरेत्यानां भुक्ताशेषं तु भक्षयित्वा हि जातयः चांडं कृच्छ्रं तद्वर्द्धं च ब्रह्मशत्रुविशो विधिः अथ शत्रियविशोः कृच्छ्रं तद्वर्द्धं वि
 धानंतदायदिवत्नात्कागदनेतरतां बूलाद्युच्छिष्टभक्षणं अत्र ज्ञाने आपस्तंबेन उच्छिष्टे चाद्रायणविधानादङ्गिरसाच्च नुच्छिष्टे
 तत्र कृच्छ्रविधानात्सर्वत्रानुच्छिष्टे द्वै गुण्यमिति शलपाणिः चांडालस्यैव दकपाने सांतपन्नं त्रयस्तु चांडालसंस्पृष्टपि वेतोय
 मकामतः सतु सांतपनं कृच्छ्रं चरेच्छुद्ध्यर्थमात्मन इत्यंगिरो वचनात् हागितः चांडालस्यैव पानीये ब्राह्मणस्तु यक्षपि वेतुष
 शत्रो पोषितो भूत्वा पंचगव्येन शुद्ध्यति अनुत्तरिते तु सांतपनमधिकं सांतपनमाह याज्ञवल्क्यः कुशोदकं च गोक्षीरं च धिमृत्रं

प्रा.क.
११

इदं कामतो द्वे गुण्यमिति वलात्सकृच्चाण्डालादीनामासान्नभक्षणे त्रिगत्रसिद्धान्नभक्षणे पाकव्रतं विष्णुः चाण्डालान्ने भु
त्कात्रिगत्रमुपवसेत् सिद्धान्नं भुत्का यस्य कंकुर्यादिति वचनमेतद्वलाद्भोजनविषयमिति यद्यपि वन्नात्प्रवर्तमानस्य विष
यज्ञानमस्येव तथापि स्वारसिकत्वाभावात्ज्ञानकृतपापमुक्तं य एकमाह मनुः यथा त्वमौ प्रमत्तस्य द्वादशाहं भोजनं य ए
कोनामहोच्छ्रायं सर्वपापनोदनः यस्य केपंच धेनवः इति शृलपाणिपेनुद्वयमिति भवदेवः अत्रामान्ने सिद्धान्नतुरीयभागप्रा
यश्चित्तं कर्तव्यमेकत्र निर्णीतः शास्त्रार्थमिति न्यायात् सर्वत्रान्नभक्षणे सिद्धान्नतुरीयभागप्रायश्चित्तं स्वीकृतं यथा पादमामा
न्नभक्षणमिति एतत्पापस्य उपपातकत्वेन तत्रतायाभावात् ज्ञानाभ्यासे चांद्रायणाभ्यासः अज्ञानाभ्यासे तत्र कृच्छ्राभ्यासः तेन
ज्ञानतश्चतुर्निशतिवारभोजने पातित्यं अज्ञानतोष्टचत्वारिंशद्वारभोजने च यथा मनुः चाण्डालान्ने स्त्रियोगत्वा भुत्का च परिगृह्य
व पतस्य ज्ञानतो विप्रो ज्ञानात्साम्यं तु गच्छति अंत्ये भवा अंत्याय तो धम जातयान संताति दीपं कलिका ज्ञानात्सकृदभिगमने पाति
त्यंतत्र तु वक्ष्यामः चाण्डालयवनयोरन्नभोजने तुल्यं प्रायश्चित्तं देवत्वेन चाण्डालयवनयोर्वलात् मामदासत्वापन्नहिजस्य प्राजा
पत्यविधानात् सर्वत्र तुल्यं प्रायश्चित्तं बोध्यम् यथा दासीकृतो बलात्स्नेच्छेच्छाण्डालाद्यैश्च दस्युभिः मांसोपिते स हि जातौ तु प्राजा
पत्यं विशोधनं स्नेच्छुश्च गोमांसखादको यस्तु विरुद्धं यस्तु भायते सर्वाचारविहीनश्च स्नेच्छेदस्य भिधीयते इति बोधायनोक्तेः त

राम
११

नंदुर्दृष्टं तत्र सप्तविंशतिं द्वायोषाः प्रमाप्यतुष्टिं धेनुर्वस्तुमविक्रमादया द्विशुद्धय इति तत्प्रतिलोमजातं ताभ्यं सव्यभिच-
रितस्त्रीविषयमिति श्वर्मनिर्मितं जीन इति ख्यातं वस्तुश्चागः अविर्मेघः इदमज्ञानतः ज्ञानतो द्वैगुण्यम् इति स्त्रीवधप्रायश्चित्त-
निर्णयः समाप्तः अथ चांडालाद्यन्त्रभक्षणप्रायश्चित्तं तत्र मरुदभ्यासात्पंताभ्यासभेदेन व्यवस्थामुनिमिरुक्तेति तन्निरूप्यते
यद्यपि द्रवद्रव्यस्य कंठादधोगमनमात्रं पानं तच्चैकस्मिन् प्रयोगेनेकधैव भवति तथाप्येकमेव पानं यथैकफलोद्देशप्रवृत्तक-
नित्याप्यानामेकोपक्रमकाणां व्यापारनिचयानामप्येकधात्वर्थत्वं तथात्राप्येकफलोद्देश्यकैकप्रपन्नोपक्रमाणां ग्रासानामेक-
स्मिन् प्रयोगे मरुदेकभोजनम् एवं पुनर्भोजनेभ्यासः त्रिर्भोजनेत्यंताभ्यासः प्रयोगोद्देशनभेदं व्यक्तमाह कात्यायनः मुनिभि-
र्द्विर्भोजनं प्रोक्तं विप्राणां मर्त्यवासिनां नित्यं अहनि च तथा तमस्विन्यां सार्द्धं प्रहरया मातः अत्र ज्ञानतः मरुच्चोडालान्नभक्षणे चां-
द्रायणमज्ञानतस्तत्प्रकृच्छं यथा हांगिराः अत्यावसापिनामन्नमश्नीयाद्यस्तु कामतः सतु चांद्रायणं कुर्यात्प्रकृच्छं तथापि वाचां-
क्षतः श्वपचः क्षतामृतो वैदेहकस्तथा मागधा योगवौचेति सप्तैतैस्त्यावसापिनः ब्राह्मण्यां शूद्रज्जातः क्षता ब्राह्मण्यांश्च त्रियाज्जा-
तः सृतः ब्राह्मण्यां वैश्यज्जातो वैदेहकः क्षत्रियाणां वैश्यान्मागधः शूद्राद्वैश्याणां जातः आयो गवः चांद्रायणेष्टौ धेनवः तत्प्रकृच्छं पा-
दोनधेनुचतुष्टयं भवदेवस्तु चांद्रायणमत्र शिशुचांद्रायणं अत्र धेनुचतुष्टयं तत्प्रकृच्छं धेनुर्हृदमिति स्वायत्तधेनवश्चैकामतः

प्रा. क. वैश्यावधेसार्द्धचत्वारिंशतिधेनवः शूद्रावधेसपादैकादशधेनवः अज्ञानकृतेर्हमिति भूजानितोयद्वर्णविधेयत प्रायश्चित्तं ज्ञा-
 तस्तद्वर्णगर्भवधेतद्वर्णत्रेयावधेचतप्रायश्चित्तं तेन ज्ञानतो ब्राह्मणागर्भवधेर्षड्वार्षिकं क्षत्रियागर्भवधेर्त्रैवार्षिकं वैश्या-
 र्णवधेसार्द्धवार्षिकं शूद्रागर्भवधेनवमासिकं यथायाज्ञवल्क्यः गर्भहाचयथावर्णतया निषिद्धनिषूदनआत्रेयीरजोयोगापो-
 न्यन्तं तथावसिष्ठः रजस्वलामृतुस्नातामोत्रेयीवाहसूत्रयोदशाहानिरजस्वलायथा तथात्रयोत्रकृतुस्नातात्रयोद-
 शान्त्रेयीतेनयोदशदिनान्यात्रेयीत्यर्थः सकृत्सवर्णव्यभिचारितस्त्रीवधप्रायश्चित्तमाह याज्ञवल्क्यः अप्रदुष्टं स्त्रियं
 दृष्ट्वा त्रहस्याव्रतं चरेत् अप्रकर्षणादुष्टात्सवर्णव्यभिचारितामित्यर्थः अत्रदुष्टस्त्रीवधप्रायश्चित्तस्योक्तत्वादिति अत्र सकृ-
 त्सवर्णव्यभिचारितब्राह्मण्यादीनामकामतोवधे ब्राह्मणादिवर्णजातशूद्रवधप्रायश्चित्तं कर्तव्यं यथा ब्राह्मणजातशूद्रवधे
 नमः संवत्सरं पंचदशधेनु ब्रतं कृत्वा वृषभैकादशागाश्च दद्यादिति क्षत्रियजातिशूद्रवधेशंखः शूद्रवधे जातशूद्रवधे वा द्वादश-
 तंगो प्रदानं च वैश्यजातशूद्रवधे काश्यपः शूद्रे सायं नतिलधेनुं च दद्यादिति तथा शूद्रवधे प्रोक्तं तत्र कृच्छ्रं अत्रायं संक्षेपः अ-
 कामतः सकृत्सवर्णव्यभिचारितब्राह्मणीवधे पंचदशधेनवः वृषभैकादशागा वा दक्षिणा तथा क्षत्रियावधेर्द्वैधेनवः गोर्द-
 क्षिणा तथा वैश्यावधेनव यथाशक्ति दक्षिणा शूद्रावधेधेनुद्वयं यथाशक्ति दक्षिणा ज्ञानतो द्वे गुण्यमिति यत्तु याज्ञवल्क्यवच-

गम
 १६

त्रैवार्षिकादिकं मनुवचनात् ज्ञानतस्तुषट् वर्षाणि राजन्यत्रीणि वर्षाणि वैश्यसार्द्धं शूद्र इति हारीतवचनात् पञ्चवर्षादिकमा
ह शूलपाणिस्त्विदं मगुणादिविषयमाह अत्रापि स्त्रीवृद्धानां गतषोडशवर्षीयबालानामर्द्धं पञ्चवर्षादूर्द्धमेकादशवर्षपर्यन्तं
पादमात्रं द्रष्टव्यमसंकल्प्य वाक्यं यत्र दानं च गोवधप्रकरणं रीत्या संगृह्य देयमिति प्रयोजकादीनां पादपादहानिर्द्रष्टव्या अन्या
न्यधिकप्रायश्चित्तबोधकवचनानि पदस्थाभिषक्तब्राह्मणादिपूजकमगुणशत्रिः प्रादिवधभेदेन व्याख्येयानि कलौ तदभावा
त्तन्निमित्तानि इति शत्रियादिवधे निर्णयः अथ प्रतिलोमजजातिवधप्रायश्चित्तं तत्र राज्ञवत्कः चांद्रायणं च रत्नवीचपकृष्ट
न्निहन्तु शूद्रोधिकारहीनोऽपि मासेनानेन शुद्ध्यति प्रतिलोमजमागधाणो गवादयः शत्रियायां वैश्यात् मागधः वैश्यायां वैश्यात् आगधः वै
श्यायां वैश्यात् रजकादिवधेऽपि अज्ञानतो वधेऽपि यककण्वरजकादिवधेऽपि ज्ञानकृते चांद्रायणमज्ञानकृते यकः तथा चांगिराः सर्वो
त्पन्नानां गमने भोजने मप्रमाणेन यकं न विशुद्धः स्यादित्यांगिरसभाषितं अत्यजागमने रेतः संकास्यैर्वै स कृदज्ञानत एव इति
प्रतिलोमजजातिवधप्रायश्चित्तम् अथ स्त्रीवधप्रायश्चित्तं तत्र निर्मुणब्राह्मणादिस्त्रीवधेनोदस्या कामतो ब्राह्मणीवधे षड्वार्ष
िकं शत्रियावधे त्रैवार्षिकं वैश्यावधे सार्द्धं वार्षिकं शूद्रावधे नवमासिकं श्रद्धां ततोर्द्धमिति यथा हारीतः शत्रियवद्ब्राह्मणाषु वैश्य
वत् शत्रियासु शूद्रवत् वैश्यासु शूद्रासु शूद्रार्द्धमिति तत्रायं संक्षेपः ब्राह्मणीवधेन घतिः शत्रियवधे पञ्चचत्वारिंशद्वेनः

प्रा. क.
१५

कम् इति गवेतरपश्चादिवधप्रायश्चित्तनिर्णयः अथ शत्रियादिवधप्रायश्चित्तनिर्णयः अज्ञानकृतशत्रियवधे त्रैवार्षिकमहाव
तंतदशकौपञ्चचत्वारिंशद्देनवोदेयाः तथा वैश्यवधे मासार्धवार्षिकंतदशकौत्रयं विंशतिधेनवोदेयाः तथा शूद्रवधे नवमामि
तंतदशकौद्वादशधेनवः यथामनुःतुर्गयो ब्रह्महत्यायाः शत्रियं विहायैत्रिंशद्वदेवः कृतं च दं गुरुपृजापृणाणां च सत्यमिद्रि
ग्रहः प्रवर्तने हिता नोचनत्सर्ववृत्तमुच्यते एतच्च सर्ववर्णोत्तमवर्णकृतं शत्रियादिवधविषयं अधमवर्णकृतं तु अध
वर्णानामुत्कृष्टहनने गुरुदोषो गुरुतंगद्वयः क्षत्रादीनां न संशय इति भविष्यपुराणस्य उत्तमवर्णक्रमेणाधमानां द्वे गुण्य
सकलंदेयमिति वचनमभक्ष्यभक्षणविषयमिति श्लेषाणिः भवदेवस्तु अधमानोऽस्त्विति वचनं प्रकाशनाद्वद्वध
यं विधेयं तु सकलंदेयमिति ब्रह्मवधेतरसकलविषयं अज्ञानकृतजातिमात्राश्रितशत्रियवधे तु वप्राजापत्यानि गवे वैश्य
वधे प्राजापत्यचतुष्टये तादृशशूद्रवधे प्राजापत्यद्वयम् ज्ञाने तु सर्वत्र द्वे गुण्यं यथा प्रवर्ततेः हत्वा तु शत्रियं माहात्रिभिः कृच्छ
र्यपोहति अत्र बह्वचनात्कृच्छ्रं त्रयं सिद्धं त्रिभिर्गतिपदोपादानं कृच्छ्रत्रयं त्रिगुणप्रतिपादनार्थं वैश्यहत्यां तु संप्राप्य कथं चिद
वमोहितः कृच्छ्राति कृच्छ्रं कुरुते मनंगवैश्यघातकः माहाच्छूद्रवधे प्राप्य तत्र कृच्छ्रं समाचरेत् कृच्छ्राति कृच्छ्रायथायाज्ञवल्क्यः
कृच्छ्राति कृच्छ्रः पयसादिष्वस्नानं कविंशतिः पयोत्रजनम् अत्र चतुष्टयं अत्र भवदेवः अज्ञानकृतवृत्तस्य शत्रिगादिवधे

गम
१५

यसींदद्यात्मपेहत्वादिजोत्तमः पलान्नभारकं खंडं सीमकं चैव माषकम् कार्ष्णीयसीं अभीलोहमयीं कुट्टालिकीं खंडं नपुं
सकं तच्च मृगाभिप्रेतम् याज्ञवल्क्यः मार्जारगोधानकुलमण्डूकांश्च पतत्रिणः हत्वा च हंपिवेत्सीरं कृच्छ्रपादादिकञ्चरे-
त् अत्र पतत्रिणः पूर्वोक्तातिरेकेणाभिमताः कृच्छ्रपादश्चोक्तः एतानि कृताभ्यां सुविषयानि सकृदधे संवर्तः हत्वा हं संव-
न्नाकांश्च श्वावित्कूरवबहिर्णः वानरश्येन भासौ च अहं हत्वा क्षिपेद्विज इति अत्रेन्द्रोपवासेन सार्द्धं कार्ष्णीयपणा इति अ-
ज्ञानकृतं त्वदंशद्रव्या ब्रतमभिधायोक्तं अस्थिमतां सहस्रं तथा नस्थिमतामन इति अस्थिमतां कृकलासादीनां सहस्रं
स्मृत्वा देन र्थान् अस्थिमतां जलौकादंशमशकादीनां शकटवहनीयराशिवधेशूद्रद्रव्या ब्रतं तत्र मोक्षात् शूद्रवधं प्राप्य तत्र कृ-
च्छ्रं समाचरेदिति प्रवचनविषयं तत्र कृच्छ्रं मनूक्तम् यथा तत्र कृच्छ्रं चरन् विप्रोजलसीरधूते जिह्वान् प्रतिच्य हंपिवेदुष्णा-
न्तं कृत्वा यीममाहितः एतत्तद्वादशाहमाभ्यं तत्रानिलयानंतं प्रसीरवाष्यायाने अत्र धानधेनुचतुष्टयदानमाह शू-
त्रपाणिः हयमिति भवदेव भट्टः अस्थिमदस्य प्राणिवधे किंचिद्वा न्यादिकं देयं अनास्थिमदस्य प्राणिवधे तु प्राणायाम-
मात्रं करणीयं तथा च मनुः किंचिद्देयं ब्राह्मणाय धान्यमस्थिमतां वधे अनास्थिमतां हिंसायां प्राणायामेन शुद्धंति अत्र ब्राह्म-
णशत्रियविदूश्च द्राणां तुल्यं प्रायश्चित्तम् शूद्रस्त्रीवालरुद्धानां अर्धमिति शूलपाणिं भवदेवेन शत्रियादीनां पादहानिर्भस्यु-

म्यगर्तकांतागदौम्रियतेतदानेत्यर्थः शंकारहितस्यानेसतिपालकेदोषाभावस्तत्रस्मृतिः सुदारमेतुविपिनेनिर्भयेहेकवर्जि
ते आगत्यवृकव्याघ्राद्यैः स्वादितैर्नास्तिदूषणंनारदः राजगृहंगृहीतोवावज्जादिभिर्हतोपिवा अथसर्पेणवादयोदृष्टावन्ति।
तोभवेत् व्याघ्रादिभिर्हतोवापिव्याधिभिर्वाप्युपद्रुतः नतत्रदोषःपालकस्यनचिदोषोस्तिगोमताम्पराशरः ग्रामघातेशरीरेन
वैश्वमंण्यपातनेअतिवृष्टिहतानांचप्रायश्चित्तंनविद्यते इदंचबंधनव्यतिरेकेणपालकैःप्रायश्चित्तपरिक्षण
स्वशिरसायवसमादायगोभ्योदद्यात् यदिताः प्रमुदितागृहीयुरथैनं प्रवर्तयेत् इति यवसंतृणंनं कृतसप्राय
येयुः कर्मणीतिशेषः यदिगावस्तद्वत्तृणंनगृहीयुस्तदापुनः प्रायश्चित्तमिति इतिगोवधप्रायश्चित्तनिर्णयः अ
नवतरपशुपक्षिसर्पादिवधेप्रायश्चित्तनिर्णयः हयंहत्वावासोदानंहस्तिवधेपञ्चनीलवृषदंजम् अजंमेषगर्दभञ्चप्र
त्येकगवाहयत्वेकहायनद्वयदानम् यथायमः वासोदद्यादयंहत्वापंचनीलान्द्वयान् अजंमेषमनङ्गाहंखरंहत्वेकहाय
नंहंसादिवधेगोदानंहंसंहत्वावलाकोचतथावर्हिणमेवचवानरंश्येनभासौचप्रयच्छेद्वाह्यणायगं क्रव्यादांश्चमृगानहत्वा
धनुदद्यात्स्विनीम् अक्रव्यादाञ्चत्सरीमुष्टंहत्वातुं कृष्णलंक्रव्यादाव्याघ्रादयः मृगाः कृष्णसारादयः अक्रव्यादामहिष्कदयः कृ
ष्णानंतत्परिमितमुवर्णेघृतकुंभं वराहंचतिलद्रोणंचतितिरमूशुकैकंहिहायनंवत्संक्रौञ्चंहत्वात्रिहायनं अभीकाष्णी

दशिराभंदप्रयत्नेरपिकुर्वतां द्विजानां गोहितायां यत्रायश्चित्तं न विद्यते अत्र हि जार्तानामिति पाठान्तरं गृह्यगर्भोत्तर्गतगर्भः
देवद्रोण्याविहारेषु कूपेष्वायतनेषु च एषु गोषु विपन्नासु प्रायश्चित्तं न विद्यते देवद्रोणी स्वयं भूलिं गाद्यवस्थानगर्भः विहा
गमेयुने आयतनं सीमा अत्र कृपापतनकर्तुर्दोषाभावः न तु गोस्वामिन इति सायं संयमनार्थं तु न दुष्येद्रोधबंधयोः पंकलप्रा
ग्निदाहेषु प्रायश्चित्तं न विद्यते मूर्च्छितः पतितो वापि यदि दण्डाहतः पशुः उल्लिख्यते स्यदागच्छत्यच्च सप्तपदानि वा ग्रासं वा
यदि गृह्णीयात्तोयं वापि विवेक्यं पूर्वव्याधिविनशनां प्रायश्चित्तं न विद्यते अस्म्यर्थः यदि पूर्वव्याधियुक्तानां गवां दंडाध
भिर्णतेन मूर्च्छया पतनं भवति अनंतरं गमनग्रासादौ कृते मरणं भवति तदा गमनग्रासतोयपानानंतरं मरणहेत्वभावे वि
निश्चितपूर्वव्याधिविनशनां न प्रायश्चित्तं यदि पूर्वव्याधिरहितगवप्रहारजनितव्याधिना ग्रंसादिकं कृत्वा मृतं तदा प्राय
श्चित्तमस्येव अग्निं प्रज्वाल्य तत्र स्थितस्य देवात्तदग्निना बंधरहितस्य मरणे दोषाभावमाह पराशरः कूपेष्वाने च धर्मो र्येग
हदाहे च या मृता ग्रासदाहे तथा घोरे प्रायश्चित्तं न विद्यते चर्मनिर्मोचनप्रायश्चित्तापवादो हांगिराः अन्यत्राकननश्मभ्यां वा
हनिर्मोचनेपि वा अंकनं त्रिगुलादिकरणं नश्मस्थिरतरचिह्नं वाहनं न चर्मनिर्मोचनं मृत्तिसागरे अंगिराः अरक्षिते तु
कृपादौ मृतं व्याघ्रादिक्षिते व्रतादौ माचरेत्स्वामी रक्षितेनास्ति दृषणमिति रक्षित इति प्रमेत्तुमो र्यदि निवारयं पालनं मत्तिक

प्रा.क.
१३

गेस्वामिनो दोषमाह हारोतः दमने दामने चैव संघाते चैव योजने संभरणं स्वल्पपाशैर्वा मृते पादो न माचरेदिति प्राजापत्यस्य
वपादो न पूर्वणसंज्ञे कवाक्यत्वात् तथा मनुः घंटाभरणदोषेण गवां यत्र विपद्भवेत् चरेद्वत्तेतत्र भूषणार्थं कृतं हतं च
कुहायन्यादिव धेत्वा हयमः कान्तारं प्यथवा दुर्गे गृहदाहं वटेषु च यदितत्र विपत्तिः स्यात् दुर्गको विधीयते तेषां पादश्चाप्रात्र
नेने वत्सस्वामिन्यरक्षितं अप्राप्तिकं अप्राप्रदस्यावस्यन्निहाय न पर्यन्तमिति यावत् प्राप्तिना मृते स्वामिना प्राजापत्यपादः
तस्मिन् स्थाने गोविक्तये विनिमये च चांद्रायणं यदि तेन वधः क्रियते तदा ज्ञानकृतं प्रायश्चित्तं विक्रयं गोविनिमयं कृत्वा
तस्मान्नास्वादकं व्रतं चांद्रायणं कुर्यादधेसाक्षाद्धार्यभावेदिति गोभिलवचनात् चांद्रायणपदं शिशुचोदायणपरमं पापस्य लघुत्वा
दिति तथा चतुरः प्रातरश्रायात् पिण्डानविप्रः समाहितः चतुरंगस्तमिते सूर्यशिरोधांद्रायणं मतमं न त्रदानं धेनुचतुष्टयं पा
पस्य लघुत्वादिति अथ पालकप्रायश्चित्तं अविभक्तपालकानामेकं न प्रायश्चित्तं करणीयं विभक्तानां पादः पादो बहुनां गवामपौ
लनवधे द्विगुणं तत्रापि बहुकर्तृके प्रत्येकं द्विगुणमिति पालकस्य द्रव्याभावे स्वामिना द्रव्यं दत्त्वा प्रायश्चित्तं कारं पितृव्यं स्वेन वा
करणीयं स्नेहपालके स्वामिना कर्तव्यमिति अथ गोवधापवादः संवर्तः यत्र गो गोचिकित्सायां मृदगर्भविमोचने यत्र क
ने विपत्तिः स्यात् प्रायश्चित्तं न विद्यते आयधं स्नेहमाहारं ददद्दोत्राद्यणेषु च प्राणिनां प्राणहत्यर्थे प्रायश्चित्तं न विद्यते दाहच्छे

गर्भे
१३

गविर्युद्धतापि वा श्वभ्रेवपतिता कस्मात् श्वापदैर्वापि भक्षिता प्राजापत्यं चरेत्कच्छं गा स्वामी ब्रतमुत्तमं स शिखं वपनं कार्यं त्रिसं
 ध्यमवगाहनं शं गैर्वापि खुरैर्युक्तं लांगूलश्रवणादिभिः आर्द्रमेव हितच्चर्मपरिधाय स गां ब्रजेत् तासां मध्ये वसेद्वा त्रौ दिवा ताभिः
 समं ब्रजेत् ब्राह्मणस्य विशेषेण तथा राजन्यवैश्ययोः प्रायश्चित्ते ततश्चीर्णे कुर्याद्ब्राह्मणं भोजनम् अनडुत्सहितं मांश्च दद्याद्विप्रा
 यदक्षिणं अत्र गो स्वामीत्युपादानादुत्सृष्टवृषवत्सतरीषु स्वत्वाभावादपालननिमित्तवधेऽत्सृष्टदोषो नास्तीति प्रतीयते अत्र
 स्मार्ताः अत्रेति कर्तव्यता सहितप्राजापत्याकरणे धेनुद्वयदानं वृषभागौश्च दक्षिणा एके च शूद्रस्वामिके त रविषया शूद्रस्वा
 कस्माज्ज्ञानात्साक्षाद्वधेयं किञ्चिदक्षिणा कर्तव्यं विधानादपालनविधेरधिकं स्या युक्तत्वादेवं तु त्यक्तच्छूद्रयमित्याहुः
 शूद्रस्येति प्रभृतिभिस्त्विदिकर्तव्यतायां विशेषो नादृतः तन्मते प्राजापत्यं तदशक्तौ धेनुरेका वृषभागौ दक्षिणेति स तच्च पा
 लकाममर्पणे तत्समर्पणे तु पालकस्यैव दोषो न तु स्वामिनः यथाह बृहस्पतिः अनागतस्वामिना आगतस्यापि रक्षितारात्रा
 वपियदान्योस्ति तदा स्वामी न दोषभाक् मनुः दिवा वक्तव्यता पाले रात्रौ स्वामिनि तद्गृहे योगक्षेमं मान्यथा चेत्तु पालो वक्तव्यता मि
 यात् अस्म्यर्थः दिवा पालकहस्तन्यस्तानां गवां योगक्षेमविषये जाते पालकस्मार्तगृहीयतां रात्रौ पुनः पालकप्रभृतिनां स्मामि
 निदोषः अन्यथादि कारात्रावपि यदि पालकहस्तगता भवति तदा पालकस्यैव दोषभाग्यवति न स्वामिन्यर्थः अशक्तपालकस्यैव मर्प

प्रा.क.
१२

न्यवाचनिकम् तत्र धेनुरेका एवमुष्कनाशकरणे पूर्वोक्तस्वामिभेदेन एकव्याहिक्रमेण प्रायश्चित्तं करणीयं प्रयोजकस्य तद्वदे-
मिति स्वयं वृषभवाहने देधेनूयोषितोवाहने च तस्यो धेनवः एवं कपिलावाहने पि उत्सर्गेष्वं अथेत्यादिगुवास्थिभेद-
न्यपापक्षयकामदमांधेनुरुद्रदेवतां ब्राह्मणाया हंददेयत्रदानेतु सशिखवपनं कृत्वा पोषु पुरदिने स्थिभङ्ग-
दानं करणीयं यथा शक्तिरक्षिणा देयां आहं भोज्यदानं च करणीयं अमुकस्य मतमेतदिति एवमुष्कनाशदाबृहन्ते ख्यं सिद्धं-
हेदने मृत्यौ मध्यमं दण्डं मर्हतीति याज्ञवल्क्येन मृत्युलिंगच्छेदयोस्तु त्मत्वाभिधानात् प्रायश्चित्तमपि तथेति मध्यमो मध्यमसा-
धुः अथाभासीति पणमाह स्त्रोदंड उन्नमसाहसः तदहं मध्यमं प्रोक्तं तदहं मध्यमः स्मृतः अथ पातन निमित्त गोवध प्रायश्चित्तनि-
र्णयः अविभक्तानां भ्रातृणां मध्ये सर्वा नुमत्पैकेन प्रायश्चित्ताचरणे सर्वेषां पापक्षयार्थं न प्रायश्चित्तं श्रद्धाणामविभक्तानामेका-
धर्मः प्रवर्तते विभागे सति धर्मोऽपि भवेदेषां एव कथं गिति नारदवचनान् पश्चमहायज्ञादौ तथा दर्शनाच्च पाठोऽस्य निश्चि-
नां सपर्यातर्पणं वलिः एते पंच महायज्ञाश्च यज्ञादिनामका इत्यमरः तथा भीमसेनार्जुनौ चैव तथा साद्रवती सता इष्टवती भवि-
ष्यति त्वयी एव निषार्थी वेति युधिष्ठिरेण प्रायश्चित्ते कृते सर्वेषां पापनाशनादिति अथ प्रायश्चित्तं तत्र पराशरः प्रीत्यानिन्दनाचै-
व उद्धं धनमृतापि वा शस्यागारादुपेक्षायां प्राजापत्यं विनिर्दिशेत् अपातनाद्विनश्यन्तु गोश्चरती कथंचन जलोष्णं पृथ्वी

ग.प.
१२

न्यत्राप्युद्देनोत्सर्गवाक्यं लेख्यमिति अथास्थिभंगदिप्रायश्चित्तनिर्णयः तत्रभवदेवमदृष्टतयमवचनं अस्थिभंगं गवां कृत्वा ला-
गृह्णन्ते दन्ततया पादने कर्णशङ्काणां मासाई न्युयवान्विवेत् स्मृतिमागरे गोभिलः कर्णलाङ्गुलयोश्च दमस्थिभङ्गे विधाय च प्रा-
जापत्य व्रतं कुर्युश्चत्वारो ब्राह्मणादयः अत्र शंखं द्रुम्य द्विजतुल्यत्वाभिमानं वैश्यतुल्यशूद्रपरं ददद्गोरमरणेष्वप्यमासोपरिकर्त-
व्यं षण्मासाभ्यन्तरे मरणोत्सृष्टं पूर्णप्रायश्चित्तकरणेनाधिकेन शूद्रभङ्गादिप्रायश्चित्तसिद्धिरिति स्मार्त्ताः यथायमः शूद्रभङ्गे
स्थिभङ्गे च कटिभङ्गे नश्येव च यदि जीवति षण्मासात् प्रायश्चित्तं न विद्यते अस्यार्थः षण्मासोपरिमरणेन तन्निमित्तकं प्रायश्चित्त-
नन्त्रविद्यत इति स्मृतिमागरे गोभिलः शुष्कमोषकरो विप्रो व्रतं चान्द्रायणञ्चरेत् प्रयोजकं संकृवीत तस्मादहं हि विशुद्धये मु-
ष्कमोषकरो बीजकोपनाशकः हलैर्वा शकटैर्वा पिवाहयेद्यो दृषंस्वयं प्राजापत्यद्वयं कुर्याद्दृष्टुं योजिता गवां दृषमंतु समु-
त्सृष्टं कपिलां वापि कामतः योजयित्वा हले कुर्याद्ब्रतं चान्द्रायणद्वयम् तत्रायं संश्लेषः कपिले सृष्टृषयोर्वाहने तुल्यप्रायश्चित्त-
दर्शनात् कपिलावधेयप्रायश्चित्तमुक्तं उत्सृष्टृषयमवधेयतर्काणीयं किं त्वयं विशेषः दृषमन्त्योत्सृष्टृषयेन स्वत्वाभावेऽपि पूर्वस्वत्व-
मादाय व्रतं कर्णीयं तस्माद्भूतपूर्वस्वत्वाश्रयी भूतयस्वामिकगोवधेयप्रायश्चित्तं तत्स्वामिकगोवधस्य द्विगुणं प्रायश्चित्तं अस्थि-
भंगादिकरणेष्वप्यमासाभ्यन्तरे गोर्मरणे पूर्वोक्तस्वामिकभेदेन गकहायन्यादिक्रमेण प्रायश्चित्ताचरणं षण्मासोपरिमर्णाप्रज्ञाप-

अज्ञानताडने इत्याभ्यासहेकवाक्यत्वादज्ञानश्रुतेरबुद्धिपूर्वकवधविषयम् अज्ञानं च क्षीणाया मक्षीणाभ्रमः क्षौण्यज्ञाने
 तु प्रापिकं मरणं ज्ञात्वा प्रवृत्तस्य चांद्रायणपादादिकम्यथाहारीतः नासाच्छेदनदाहेषु चर्मच्छेदनबंधने अतिवाहाति दोहा
 भ्यां कच्छं चांद्रायणं चरेत् हत्वेति शेषः कच्छं ब्रतं तेन चांद्रायणव्रतमिति शूलपाणिः भवदेवस्तु यत्स्वामिकगोवधे यत्प्रायश्चित्त
 मुक्तम् न स्यैव पादादिकं बोध्यं तेन क्षीणाया अक्षीणाभ्रमे रोधादिना अज्ञानकृतस्यैव पादादिकरणीयम् क्षौण्यज्ञाने तु ज्ञानकृत
 वधस्य पादादिकमाह तन्मते पराशरहृहस्पतिवचनं अधमशूद्रस्वामिकाया गोः क्षीणाया अक्षीणाभ्रमे रोधादिना मरण
 विषयं चांद्रायणबोधकं हारीतवचनं च ज्ञानकृतवैश्यस्वामिकगोवधविषयमिति न किञ्चिदनुपपन्नमिति युक्तम् शूलपा
 णिमते तु सर्वस्वामिकवधप्रायश्चित्तमाह तदवैषम्यं दुष्यरिहरणीयमिति यथा ज्ञानकृतशूद्रस्वामिकवधे प्राजापत्यचतुष्ट
 यम् क्षौण्याज्ञाने तु चांद्रायणमिति अत्र बंधनपदं यथा कथंचिन्निमित्तपरम् बृहस्पतिः शस्त्रादिना तु हत्वा गोमानवं व्रतमा
 चरेत् रोधादिना त्वांगिरसमापस्तंबोक्तमेव चेति बृहस्पत्युक्तस्य शस्त्रादीनादिपदानुष्ठितोऽंशगुडविषयाग्न्यादीनां प्रापिका
 मृत्युफलानां ग्रहणं रोधादिनेत्यत्र रोधस्य यथा कथंचिन्निमित्तमात्रस्य बंधादेरिति शूलपाणिर्व्याख्यानात् एते च गौतम्यम्
 नार्थबंधनरोधव्यतिरिक्तविषयं सायं यमनार्थं तु न दुष्येद्रोधबंधयोरित्यंगिरोवचनात् बंधनविशेषमाह व्यासः नृगोरिके

प्रा-क १० निलघुप्रायश्चित्तानियानितानिप्रयोजकानुग्रहकानुमंतनिमित्तिविषयाणिवोध्यानि अथपंचवधवधकर्तृत्वनिर्णयः नरा
 तरव्यापाराव्यवधानेनवधनिष्पादकः कर्त्ता योप्रवृत्तंपुरुषंवधार्थंप्रवर्तयतिचेतनादिनाप्रवृत्तंमतिमंत्रोपायेदप्रसाह
 एतिवासप्रयोजकः एवंहन्मीतिवाक्येनुमतिदानानिवेधसमोपिमौनवर्त्तिचानुमंतावध्यसंपलायनादिनिरोधकोनुग्राहकः उ
 देश्यत्वेसतिहंतुर्मन्युत्यादकोनिमितीप्रयोजकादीनांव्यवहितमरणफलकानांपादपादहानिरितिशूलपाणिः अष्टमाष्टमभाग
 स्तुतिप्रतिभवदेवः अथरोधादिनिमित्तगोवधप्रायश्चित्तनिर्णयः तत्रांगिराः पादंचरेद्रोधवधेद्रोपादोबंधनेचरेत् योजनेपाद
 हीनंस्याच्चरेत्सर्वेनिपातनेरोधआहारप्रचारनिर्गमविरोधः वंधनंअथवाबंधनं अकालबंधनञ्चयोजनेहलादियोजनेअ
 तिबाहादिनेतिशेषः निपातनेदण्डनिपातनेदण्डेन्निहस्तप्रमाणोग्राह्यः अंगुष्ठमात्रः स्थौल्येनबाहुमाश्रयः प्रमाणतः सार्द्रश्चस
 पलाशश्चदण्डइत्यभिधीयतेअस्मादूर्ध्वप्रहारेणयदिगांविनिपातयेत् द्विगुणंतुभवेत्तत्रप्रायश्चित्तमितिस्थितिरित्यंगिरोवच
 नात् सपलाशःपवित्रःनिपातनेकूपावद्यदिनिपातनइतिभवदेवः वस्तुतोनिपातनपदमुभयपरम् अन्यथैकग्रहणेनिपा
 तस्यप्रायश्चित्तिजनकभयप्रदर्शकस्यानध्यवसायापत्तेरितिपादादिकंतुप्राजापत्यस्यैवयथापराशरः रोधवंतुचरेत्यादंबंध
 नेचार्द्धमेवचयोजनेपादहीनंस्यात्प्राजापत्यनिपातनेवहस्यतिः पादंचरेद्रोधवधेकृच्छार्थंबंधघातने अतिबाहेचपादोनंरु

त्येकेन करणीयं अथा ब्राह्मणस्वामिकैकहायनीवधे प्रत्येकं सपादचतस्रो धेनवः द्विहायनीवधे प्रत्येकं सार्द्धौ धेनवः त्रिहा
यनीवधे प्रत्येकं पादोनत्रयोदश धेनवः चतुर्हायनीवधे प्रत्येकं सप्तदश धेनवः एवं क्षत्रियस्वामिकैकहायन्यादिवधे क्रमेण प्र
त्येकं त्रिषष्टिदश धेनवः एवं वैश्यस्वामिकैकहायन्यादिवधे क्रमेण प्रत्येकं द्विचतुः षडशौ धेनवः शूद्रस्वामिकवधे प्रत्येक
मेकद्वित्रिचतुर्धेनवः अधमशूद्रस्वामिकवधे तु प्रत्येकं मर्द्धकसार्द्धद्वि धेनवः क्रमेण एवं द्वाभ्यामेकां द्वेत्वा अन्याहनने च
प्रायश्चित्तादृतिरिति अथवा च निकदक्षिणानिर्णयः तत्र ज्ञानतो ब्राह्मणसंबन्धि गोवधे त्रैमासिक प्रायश्चित्ते वृषभैकादश
गावो दक्षिणा देयाः अज्ञानतोर्द्धव्रते धेनुरेकेति ज्ञानतो वैश्यस्वामिक गोवधव्रतेर्द्धधेनू अज्ञानतोर्द्धव्रते धेनुरेका अन्यत्र व
चनाभावात् यथा शक्त्या इति भवदेवस्तु क्षत्रियसंबन्धि चतुर्हायनी कपुङ्गावधे वृषभोदक्षिणा स्त्री गोवधे मृतवत्सागौर्द्ध
क्षिणा देया इत्याह यत्र यादक्षिणोक्ता तत्र प्रायश्चित्तद्विगुणवचने तु द्विगुणा साकार्या द्विगुणे तु व्रते चीर्णे द्विगुणा दक्षिणा
भवेदिति पूर्वोक्तवचनात् यत्तु वैश्यं हत्वा त्रैवार्षिकं चरेत् वृषभैकादशागाश्च दद्यादित्यभिधाय गाश्च वैश्यवदिति गोवधे य
त्रैवार्षिकं प्रायश्चित्तं गौतमेनोक्तम् तदग्निहोत्रिणो वेदपारगस्य होमधेनोः कपिलायागर्मिण्याश्च पुण्ये देशे काले बुद्धिपूर्वकव
धेनोर्ध्वं समद्विगुणसाहस्रप्रमाणलक्षं च यथाक्रमं दानं फलविशेषः स्याद्विंशत्यां तद्वद्वहीति दशवचनात् एवं मुन्यंतरोक्ता

प्रा. क.
५

नतो ब्राह्मणस्वामिक उत्पन्नमात्रगर्भवधे सपादैकविंशतिधेनवः गात्रावयवसंपन्नगर्भवधे सार्द्धपंचविंशतिधेनवः
सर्वगात्रसंपन्नचैतन्यहीनगर्भवधे षडोनत्रिंशद्देनवः चैतन्ययुक्तगर्भवधे चतुस्त्रिंशद्देनवः क्रमेणैवं ऋत्रियस्वामिकवधे
पञ्चदशाष्टादशैकविंशतिचतुर्विंशतिधेनवः क्रमेणैवं वैश्यस्वामिकवधे दशद्वादशचतुर्दशषोडशधेनवः एवं शूद्रस्वा
मिकवधे पंचषट्सप्ताष्टौधेनवः कैवर्त्तयधमशूद्रस्वामिकवधे सार्द्धधेनुरिदं तु ज्ञानतः अज्ञानतः सर्वत्रार्द्धमिति अत्यंतस्त्रिंशः ज्ञातो न्मत्ताः त्वं तव्याधिपीडितांधवाला तमोरूढानां हनने पादप्रायश्चि
त्तमिति भवदेवः यथा ब्राह्मणस्वामिकगोवधे सपादचतस्रो धेनवः ऋत्रियस्वामिकवधे तिस्रो धेनवः वैश्यस्वामिकवधे
द्वे धेनू शूद्रस्वामिकवधे धेनुरेका अधमशूद्रस्वामिकवधे र्द्धधेनुरिति इदं तु ज्ञानतः अज्ञानतः र्द्धमिति ब्राह्मणस्वामिकग
र्भपातने यदि गो जीवति गर्भमात्रपाते भवति तदा ज्ञानत उत्पन्नमात्रगर्भपातने सपादचतस्रो धेनवः अवयवनिष्पन्न
गर्भपातने सार्द्धौ धेनवः सर्वगात्रनिष्पन्नचैतन्यरहितगर्भपाते पादोनत्रयोदशधेनवः चैतन्ययुक्तगर्भपातं सप्तदशधेन
वः ऋत्रियस्वामिकवधे तिस्रः षट्पदवद्वादशधेनवः वैश्यस्वामिके तु द्वे चतस्रः षडष्टौ धेनवः शूद्रस्वामिके तु एकद्वित्रिचतु
र्धेनवः अधमशूद्रस्वामिके तु भर्द्धैकसार्द्धधेनवः अज्ञानतः सर्वत्रार्द्धमित्याहुः एवं द्वाभ्यामेकहनने यद्वधेयत्प्रायश्चित्तं तत्र।

गम
५

द्वादशधेनवः अज्ञानतः सर्वेषामर्द्धमिति ज्ञानकृतवैश्यस्वामिकैकहायनीवधेद्विधेनवः द्विहायनीवधेचतस्रोधेनवः
त्रिहायनीवधेषट्धेनवः चतुर्हायनीवधेः शौधेनवः अज्ञानतः सर्वेषामिति ज्ञानतः शूद्रस्वामिकैकहायनीवधेधेनुरे
काद्विहायनीवधेद्विधेनूत्रिहायनीवधेप्राजापत्यः पादः द्विहायनीवधेद्विपादः त्रिहायनीवधेत्रिपादः चतुर्हायनीवधेप्रा
जापत्यम् एतदज्ञानतः ज्ञानतोद्देगुण्यैबोध्यम् चतुर्हायनीवधेयादृशंप्रायश्चित्तं ज्ञानतो ज्ञानतोऽर्द्धमिति वृद्धातिक्ता
शातिरोगिणीचेत्तदर्धम् अथबुद्धिपूर्वकैकप्रयत्नतः जनितवद्धेकहायन्यादिगोवधप्रायश्चित्तं तत्र ब्राह्मणस्वामिकवद्धे
कहायनीवधेसार्द्धशौधेनवः द्विहायनीवधेसप्तदशधेनवः त्रिहायनीवधेसार्द्धपञ्चविंशतिधेनवः चतुर्हायनीवधेचतु
स्त्रिंशत् अज्ञानतोर्द्धसत्रियस्वामिकविषयेक्रमेण षट्द्वादशाष्टदशचतुर्विंशतितमः वैश्यस्यामिकेचतुरष्टद्वादशषो
डशः शूद्रस्वामिकेद्विंशतुः षडशौ अधमशूद्रकैवर्त्तदिस्वामिके एकद्वित्रिचतस्रः अज्ञानतोर्द्धमूहनीयमिति तथा बहुक
र्त्तकैकहायन्यादिवधेपादः पादः प्रतिपुरुषेण कर्त्तव्यः अज्ञानतोर्द्धमूहनीयं क्रमकृते तु व्यापारे मे दत्तं त्रानङ्गीकाराच्च प्रा
यश्चित्तावृत्तिरिति गर्भिणीकपिलाक्ष्मी होमधेनुवधेद्देगुण्यप्रायश्चित्तस्य यथा ज्ञानो ब्राह्मणस्वामिकगर्भिण्यादिव
धेचतुस्त्रिंशद्धेनवः क्षत्रियस्वेचतुर्विंशतिर्वैश्यस्वेषोडशशूद्रस्वेऽधमशूद्रस्वेचतस्रोधेनवः अज्ञानतोर्द्धस्मार्त्ता

प्रा-क कृतिभूतयोरित्यर्थः बहुभिरेकस्यागोहननेयत्रयद्विहितं व्रतं तत्र तस्यैव पादं प्रत्येकं करणीयं यथा संवर्तः एका चेद्बहुभिः का
 ८ पिदैवाहव्यापादिता भवेत् पादं पादञ्च हव्यायाश्चरेयुस्ते पृथक् पृथक् अत्रैका चेदित्युपलक्षणम् द्वयोर्वहूनां चहनने प्रतिपुरु
 षपादद्वयादिकं इदं मज्ज्ञानतः कामतश्चैद्दहनामपि प्रत्येकं कृत्स्नदोषः संपूर्णं प्रायश्चित्तं एकं घ्नतां बहूनां च यथोक्तद्विगुणो
 ऽमद्विप्रत्येकं द्वैगुण्यदर्शनात् पशुवत्प्रायश्चित्तानि भवन्तीति न्यायात् प्रायश्चित्तं करणीयमिति मित्याशयास्मात्तौ सुएकाधिकानां
 मेकप्रेयन्नेन बहुभिर्वधे व्यापन्नानां बहूनामिति पूर्वोक्तवचनादेकैकपुरुषस्य द्विपादं कृत्वा प्रायश्चित्तं प्रयत्नभेदे तु गोघ्नवदि
 स्थनेन तत्र ताया अभावान् प्रतिपुरुषं पादद्वयावृत्तिरित्याहुः दैवादिति विशेषणादकामकृते इदं कामकृते द्वैगुण्यमिति बहु
 भिरित्युपादानात् द्वाभ्यां हनने तु संपूर्णं प्रायश्चित्तमिति स्मार्ताः अन्यतपीदितमरणावस्थापन्नोन्मत्तादिगोवधे यथोक्तप्रायश्चि
 त्तपादे मनुवचनमाह भवदेवः क्लान्तमनुन्मत्तं प्रमत्तं व्याधिपीडितम् अंधबालं तमोरुद्धं हत्वा पादं सप्तचरैदिति अथैकहा
 यन्यादि क्रमेण संक्षेपतः प्रायश्चित्तधेयुर्निर्णयः अत्र ज्ञानरुतब्राह्मणस्वामिक एकहायनीवधे सपादचतस्रो धेनवः द्विहाय
 नीवधे च सार्धाष्टधेनवः त्रिहायनीवधे त्रयोदशधेनवः चतुर्हायनीवधे सप्तदशधेनवः अज्ञानतः सर्वेषामर्द्धमि
 ति ज्ञानतः क्षत्रियस्वामिकैकहायनीवधे तिस्रो धेनवः द्विहायनीवधे षट्धेनवः त्रिहायनीवधे नवधेनवः चतुर्हायनीवधे

राम
 ८

मेण एकद्वित्रिपादसंपूर्णप्रायश्चित्तमुक्तं स्मार्तैः तदनुमोदितमिति अतिवृद्धादिवधेर्द्वैप्रायश्चित्तमाह वृहस्पतिः अतिवृ
 द्धमतिकृशमतिबालाचरोगिणीं हत्वा पूर्वविधानेन चरेद्द्वैव्रतं द्विजः पूर्वविधानेन मन्वायुक्तत्रैमासिकादिना अतिवृद्धा
 तृणच्छेदना समर्था अतिकृशा दोहनवाहनायोग्या अतिबालादिवर्धया यथा द्विगः वर्षमात्रा तु बाला स्यादतिबालाद्विवा
 र्षिका भतः परंतु सागोः स्यात्तरुणीदंतजन्मनि अतएव वक्ष्यते द्विपादमुद्दिहायने एतेन संपूर्णव्रतमुक्तं तत्पुष्टिना रुण्यादियुक्तायां
 गविवोद्व्यम् अथैकहायन्यादिवधे प्रायश्चित्तमाह वृहस्पतिः एकवर्षगविहते कृच्छ्रपादो विधीयते अबुद्धिपूर्वपुंसः स्याद्विवा
 दस्तुद्दिहायने त्रिहायने त्रिपादः स्यात्प्राजापत्यमतः परम् अतः परंचतुर्थहायनादावित्यर्थः इदमपि प्रायश्चित्तं लाघवेनावुद्धि
 पूर्वकाधमशुद्धस्वामिकगोवधविषयमिति श्रुत्वा पाणिः तेन यन्त्वामिकगोवधेयप्रायश्चित्तं ज्ञानकृतेऽज्ञानकृते वा तस्यैव पादा
 दिकमूहनीयमिति स्मार्तैः न स्पष्टीकृतं एकप्रयत्ननियन्नेव हनागवां वधे गुर्वेकपापजनकत्वात् प्रायश्चित्तद्वैगुण्यं न तत्र तत्र
 तापापभेदाभावादिनियथासंवर्तः व्यापन्नानां बहूनां च वधने रोधने पिवाभिषड्मिथ्योपचारे च दिगुणंगोव्रतंचरेत् बहूनामे
 कानामिति स्मार्ताः अपिशब्दाद्बृहदाहादिपरिग्रहः क्रमकृते तु प्रयत्नभेदात्प्रायश्चित्तावृत्तिः स्यादेव यथोपपातकानुवृत्तौ यमः
 गोघ्नवद्विहितः कस्यश्चाद्वायणमथापि वा अभ्यासे तु तयोर्भूयस्ततः शुद्धिमवाप्नुयात् तयोर्गोवधतदन्योपपातकयोः प्रकृतिरिति

प्रा.क.
९

त्येनक्रियेरन् तेनगौर्विकल्पकत्वेनहिरण्या दिक्मुक्तंनतुगोमृत्येनेत्याहुः यत्रदानेन्विदंलेख्यं पूर्वदिनेसशिववपमं कृत्वाष्ट-
तंभाश्यउपोष्यपरदिनेस्नानादिकंविधाय ॐ अद्येत्यादिब्राह्मणस्वामिकगोज्ञानकृतसाक्षाद्वधजनितपापक्षयकामस्त्रेमा-
स्रिकव्रतानुकल्पसप्तदशप्राजापत्यानुकल्पसप्तदशधेनुमृत्यलभ्यकांचनमग्निदैवतंब्राह्मणायाहंददे इत्यनेनोत्सृज्यदद्या-
त्ततः संप्रदानायवृषभैकादशमास्तन्मृत्यंवादत्वाच्छिद्रावधारणंकुर्यात् प्रायश्चित्तानंतरंपार्वणविधिनाश्राद्धंकर्तव्यमैक्ष्य-
दानंवाकर्तव्यम् अमुकस्यमतमेतदित्यत्स्वामिकेगोवधेयस्यायश्चित्तंतत्स्वामिकगर्भिण्यादिवधेद्विगुणंप्रायश्चित्तमाहृ-
हस्यतिः गर्भिणीकपिलांदोग्ध्रांहोमधेनुंचसुब्रतांदण्डादिनापातयित्वाद्विगुणंगोव्रतंचरेत् दोग्ध्रीवहूक्षीरांगर्भिणीमात्रव-
धेप्रायश्चित्तद्वैगुण्यमितिशूलपाणिभट्टदेवसंमतंस्मार्तस्मृत्युक्तायावधेसंपूर्णप्रायश्चित्तद्वैगुण्यं अन्यकृ-
त्यन्नादिभेदेनपादपादद्वयपादत्रययुक्तसंपूर्णप्रायश्चित्तंयथावृद्धमनुः गवान्निपातनेचैवगर्भनाशोभवेद्यदा एकैकंतु-
चरेत्कृच्छ्रंयथापूर्वयथापरम् कृच्छ्रपतंसंपूर्णव्रतपदंतदेवपुनर्विशदयतिपादमुत्पन्नमात्रितुहोपादौगात्रसंमितेपादौ-
नंकृच्छ्रमाचष्टेहत्वागर्भसंचेतनम् अंसंप्रत्यङ्गसंपूर्णगर्भेचेतः समन्विते द्विगुणंगोव्रतंकुर्यात्प्रायश्चित्तंविशुद्ध्यदत्या-
हुः भवदेवस्तुहत्वागर्भमचेतनमित्यंतंयदित्वायदितिलगुडादिद्यानेनगौर्जीवतिगर्भमात्रपातोभवतितदोत्पन्नगर्भादिक-

गम
२.

निचतस्त्रो धेनवः तन्मूल्यानि द्वादशकार्षापणावात्रयः कल्याणतज्ज्ञानकृते भक्षानकृते प्राजापत्यद्वयं अत्र सामान्यतः स्मृतादीना
मर्द्धप्राप्तो यज्ञो वधे पुनरुपादाने तद्वात्सल्येण क्षत्रियविशानुत्यं प्रायश्चित्तं शूद्रवानकस्त्री वृद्धानामर्द्धज्ञापनार्थमिति शूत्रपाणिः ए
कस्योभयादिधर्मवत्वे पाद इति भवदेवेन तु विप्रेतुमकलं देया पादो न क्षत्रिये मतं वैश्येर्द्धे पादशेषं तु शूद्रजातिषु कल्प्यत इति वृ
हस्पतिविष्णुवचनाज्ञो वधे पादहानिरुक्तो गोघ्न इति यस्य व्यापारानंतरं कारणांतरमनपेक्षकालांतरे वागवां प्राणवियोगे भ
वतिसोपि साक्षाद्गोघ्नः ज्ञानकृतत्वं गां हन्तीति कामनया हननमज्ञानकृते च तत्तदर्द्धमिति प्रायश्चित्तानंतरं पार्वणविधिना आ
हं कर्तव्यमक्रियते आह मे तत्तु ब्राह्मणानां च भोजनम् शुद्ध्यर्थमिति तत्प्रोक्तं वै न ते यमनीषिभिरिति भविष्यपुराणात् ब्रतं गोस्वा
मिने मृत्युं प्रतिरूपं वा दत्वा करणीयम् आदौ गोपतये दद्याद्गोमृत्युं साधुकल्पितम् यथोत्पन्नेन तस्यास्तु चर्मणा च चविग्रह इति
ब्रह्मपुराणात् प्रमापणे प्राणभृतां प्रतिरूपं प्रदापयेत् तस्यानुरूपं मृत्युं वा दद्यादित्यब्रवीन्मनुरिति पाराशरीयात् उत्सर्गस्तु ॐ
अथेत्यादि ब्राह्मणस्वामिकगोज्ञानकृतमाक्षादधजनिता पपक्षयकामो मनुक्तत्रै सामिक ब्रतानुकल्पसप्तदश प्राजापत्यानु
कल्पसप्तदश धेनुमृत्युलभ्यकाचनमग्निदेवतं यथानामगोत्राय ब्राह्मणायां हृददे मृत्युकाचनपदप्रयोग इति शूत्रपाणिः ॥
स्मार्तास्तु यत्र यद्व्यतत्र तन्नामोत्तिष्ठस्य देयम् हिरण्यं गोर्वासोऽश्वो भूमिस्तिनाष्टतमन्नमिति देयानि एतान्येवानां देशे वि

प्रा-क-
६

सेतुसविप्रान्भोजयेत्तद्दिनः भुक्तवत्सुतुविप्रेषुगोप्रदद्याद्विचक्षणं गवामभावेदातव्यंतन्मृत्युं तु न संशयः अथ क्षत्रियस्वामिकाय गो
ज्ञानेन कृतसाक्षादधेतु देवतः षण्मासान् चर्मणा परिवृतो गोप्रासाहारे गोव्रतोपवासी गोभिरेव संचरन् प्रमुच्यते गोप्रासाहारे गो
प्रासहर्ता तेनात्र षण्मासिकं ब्रतं द्वादशप्राजापत्यानि द्वादशधेनवस्तन्मृत्यानि षट्त्रिंशत्कार्षापणावाचत्वारः कल्याः दक्षिणाय
थाप्यं किं देयेति शूलपाणिः भवदेवेन तु वृषहंता वृषभं स्त्री गवीहंता गर्भपतनशीलाङ्गा दक्षिणान्दद्यात् वृषावौहतौ दद्यातामिति
कर्तव्यमिति द्देशादित्युक्तमिति वस्तुतस्तु यद्यप्यत्र दक्षिणान् श्रूयते तथापि ब्राह्मणस्वामिकव्रतात्तच्च धेनुहीनत्वाद् वृषभशून्या द्वादश
गवः प्रतीयन्ते अन्यथा ज्ञानकृतवैश्यसंबन्धि गोवधेनोर्दक्षिणायाज्ञवल्क्येनोक्ता अत्र न किंचिदिति विषमशिष्टत्वापत्तेः एतज्ज्ञा
नकृते अज्ञानकृते तद्वैश्यसंबन्धि गोवधेतु याज्ञवल्क्यः पंचगव्यं पिबेद्गोमाममासीत संयतः गोस्येव संज्ञो नुगामी गोप्रदानेन
शुद्ध्यतीति गोमतीं च जपेन्नित्यमिति शातादपेनाधिकमुक्तम् अत्र मासव्रतं चत्वारि प्राजापत्यानि च तस्त्रोधेनवस्तन्मृत्यानि द्वादश
शकार्षापणावाचत्वारः कल्याः दक्षिणाधेनुरूपा गौरिति शूलपाणिः एतदज्ञानकृते ज्ञानकृते तु तद्वैगुण्यमिति पंचगव्यं यथा गोश
कृतद्विगुणं मूत्रं घृतं दद्याच्चतुर्गुणं क्षीरमष्टगुणं प्रोक्तं पंचगव्ये तथा दधिनयाष्टगुणम् शूद्रस्वामिक गोवधे विश्वामित्रः कृच्छ्रास्तु
चतुरः कुर्याद्गोवधे बुद्धिपूर्वके अमत्या तु दयं कुर्यात्तद्वै बालवृद्धयोः स्त्रीशूद्रयोरेव मेतदधे चैव न संशयः अत्र चत्वारि प्राजापत्या

गम
६

प्रकीर्तितः एतत्सहस्राध्यसाहोपवास्तुत्यत्वेनात्र द्वादशपणादिति अथ ब्राह्मणस्वामिकचतुर्हीयन्यादिकज्ञानकृतमाक्षाहो
 वधे ब्रतमाहमनुः उपपातकसंयुक्तो गोघ्नो मासंयवान्निर्बेत कृतवापो वसेन्नोष्ठे चर्मणा तेन संवृतः चतुर्थकालमश्रीयादक्षारत्नवर्णम
 तं गोमूत्रेण चरेत्स्नानं द्वा मासौ नियतेन्द्रियः दिवानुगच्छेत्तागास्तुतिष्ठन् दूर्ध्वरजः पिबेत् शुश्रूषित्वानमस्कृत्य रात्रौ वीरासनं वसेत् ति
 ष्ठतीष्वनुतिष्ठेत्तु ब्रजे तीष्वप्यनु ब्रजेत् आसीना सुतथा सीनो नियतो वीतमत्सरः आनुरामभिः शम्भावाचौरव्याघ्रादिभिर्भयैः पतितां पंक्
 तप्रां वा सर्वप्राणैर्विमोचयेत् उष्णवर्षतिशीते वा मारुते वा तिवाभृशन् न कुर्वीतात्मनस्त्राणं गोरकृत्वानुशक्तिः आत्मनो यदि वा न्येषां गृहे
 क्षेत्रे स्ननेपि वा भक्षयन् नान्न कथयेत्पिबेत्तं चेव वत्सकम् अनेन विधिना यस्तु गोघ्नो गामनुगच्छति स गौहत्याकृतं पापं त्रिभिर्मसैर्व्यपो
 हति ह्यभैकादशागास्तु दद्यात्सुचरितव्रतः अविद्यमाने सर्वस्व ब्रह्मणेभ्यो निवेदयेत् अत्र गोमूत्रेण यवा गृह्यतमिति गौतमसूत्रात्
 गोमूत्रेण मासयावकपानेन प्राजापत्यं ह्यमासद्वयमू चतुर्थकालभोजनेन त्रिंशतोपवासैः कृच्छ्रदशकं त्रिंशतानक्षाशनैः कृच्छ्र
 पंचकं संकल्पमिति त्वाप्तदशप्राजापत्यानि भवन्ति इत्युक्तं शतपाण्यादिभिः सवदेव भद्रस्तु द्वादशप्राजापत्यान्याह तेनात्र त्रैमासिक
 व्रतं सप्तदशप्राजापत्यानि सप्तदशधेनवः तन्मूलान्येकपंचाशकार्षापणावाचत्वारः कल्याः दक्षिणा च दृषभैकादशा गावस्तन्मू
 ल्यानि पंचदशकार्षापणावा देया इति अज्ञानाकृते तदहं सार्द्धं गमिकव्रतादिकं गौरेकादक्षिणा देया इति यथा संवर्तः पूर्णो नुमा

प्रा-क
५

कदेवशर्मापक्षेवधजन्यपापशयकामोनक्तव्रतमहंकरिष्ये रूप्यमाषकदाने तु द्दं रूप्यमाषकं च द्रव्यं तं यथा नाम गोश्रा-
यत्राक्षणायाहं दं मृत्युदाने तु द्दं रूप्यमाषकं मृत्युविष्णुदेवतमित्यादिदाने तु द्रव्यत्राक्षणं चादौ संपृज्यद्रव्यमात्रभ्यसंप्रो-
क्ष्यदानं भर्चितमर्चिताय दद्यात् यथोक्तं दक्षिणां यथाशक्ति दक्षिणां वा दद्यादिति हाशीतसूत्रद्वयात् प्राजापत्यव्रतमाहम-
नुस्मृत्यहं प्रातस्त्रहं सायं च ह्रमद्यादयाचितं च हं परं चानाश्रीयात्प्राजापत्यं समाचरन् सायं द्वाविंशतिर्ग्रीसाः प्रातः षड्विंश-
तिस्तथा अयाचितं चतुर्विंशः परं चानशनं स्मृतं कुक्कुटाण्डप्रमाणं तु यावद्वा प्रविशेन्मुखम् एतद्भासं विजानीयाच्छ्रद्धार्थं
कायशोधनं प्राजापत्यव्रते षडुपवाससंपयस्विनीधेनुदानसमानं च वाचिकम् तथा मत्यादीनभिधाय मनुः भुक्त्वा वा-
न्यतमस्यान्नममत्याक्षपणं च हं मत्या भुक्त्वा चरेत्कृच्छ्रे तोविण्मूत्रमेव चेत्पत्रषडुपवासे वक्तव्ये प्राजापत्यविधानादिति ध्या-
नुदानं च समानं च षडुपवासं कार्षापणत्रयं संकल्पनादिति पादो नैकृच्छ्रमाह शंखः द्वाहं प्रातर्द्वाहं सायं द्वाहमद्यादयाचितं
च हं परं चोपवासं पादो न व्रतमाचरन् अत्र साहोपवासचतुष्टयसंकल्पनेन चतुःपणाधिककार्षापणद्वयं कृच्छ्राद्द्वं व्रतमा-
होपस्तं वः सायं प्रातस्तथैवेकं दिनद्वयमयाचितं दिनद्वयं च नाश्रीयात्कृच्छ्राद्द्वमभिधीयते एतद्दिने षडुसाध्यमुपवासत्रय-
संकल्पनेन सार्द्धं कार्षापणं तुल्यमिति पादकृच्छ्रमाह याज्ञवल्क्यः एकभुक्तेन तथैवायाचितं न चोपवासेन चैकेन पादकृच्छ्रः

राम
५

णव्रतमाह्वारितः केशानां धारणार्थं तु द्विगुणं व्रतमाचरेत् द्विगुणे च व्रते चीर्णे द्विगुणादक्षिणा भवेत् वपनं च द्वादशा-
ध्वं व्रते कार्यम् द्वादशाहे संपूर्णं वपनमिति पैठीनसिः न्यूने त्वाह संवर्तः नखानां छेदनं पादे द्विपादेषु श्रुणः स्मृतं त्रिपादेषु शि-
खावर्जं सशिखं चततः परम् वपनादिकं धेनुदानादावपितुल्यन्यायादिति ज्ञेयम् सशिखवपने तु सदा बद्धशिखेन चेत्यस्य
गायत्र्या तु शिखां बध्वा नैर्ऋत्या ब्रह्मरंभ्रतः जुटिकां च ततो बध्वा ततेः कर्म समाचरेत् इति ब्रह्मपुराणस्य च बाधो न दोषाय
नैमिषिकेन नित्यबाधस्य फलचमसादौ संगृहीतत्वादिति अष्टमो चतुर्दशीभिन्नकाले प्रायश्चित्तमाह व्यवहारचिंतामणौ व्या-
सः नाष्टम्यां चतुर्दश्यां प्रायश्चित्तपरीक्षणम् इति चतुर्दश्यां संकल्प्यामावास्यायां कार्यमिति शिष्टाचारः अथ व्रतनिर्णयः
दिवा द्दिलंध्य रात्रेः सार्द्धं प्रहराभ्यंतरे परिमितभोजनरूपं नक्तव्रतं तदशक्तौ रूप्यमाषकं दातव्यं पक्षिवधेन तं रूप्यमाषकं वा
दध्नादिति हागितसूत्रात् रूप्यमाषकं च रक्तिकाद्वयमाह मनुः दैर्घ्यात् न ले समधृते विज्ञेयो रूप्यमाषकः तदभावे तन्मूल्यं दा-
तव्यं धेनोरभावे दातव्यं नुत्यं मूल्यं न संशयः इत्येकत्र दृष्टत्वादप्यत्रापि तथा कल्प्यते उपवासव्रतं नक्तत्रयेण समं दिवा भोज-
नरहितस्य रात्रिषु पणोक्तैश्चैगुण्यात् तदशक्तौ रूप्यमाषकं त्रयं तन्मूल्यं वा अष्टौ पणा देयाः अत्युत्कृष्टं रजतत्रिमाषकं स्पष्ट-
पणाष्टकं लभ्यत्वा देवं द्वितीयोपवासो तथा बोध्यं विशेषाश्रवणादिति शूलपाणिः वाक्यं तु ॐ अद्येत्यादि अमुकगो-

श. क.
४

णिकागावोदृषभः षट्पुराणकइतिवचनात् प्रसिद्धवचनानुसारेण व्यवस्था श्रेयसीति प्रतीमः अथ प्रायश्चित्तपूर्वकं कृत्यं शं
खलिखितौ वाप्यकेशनखान्यूर्वे घृतं प्राश्य बहिर्निशि प्रत्येकं नियतं कालमात्मनो व्रतमादिशेत् वहिर्नगरे प्रत्येकं नियतं काल
विधेः व्रतकालसंख्याः संकल्पवाक्ये उल्लेखनीया इत्यर्थः निशि निशामुखे व्रतं निशामुखे ग्राह्यं बहिस्तारकदर्शनादितिलघुहा
सिद्धं कवाक्यत्वात् तेन प्रायश्चित्तपूर्वदिने केशादीनि वापयित्वा घृतं प्राश्य प्रदोषे संकल्पः कार्यः मुण्डनं च महापातकगोवधाया
तिरिक्ते विहृदि प्रनृपस्त्रीणां नास्ति विहृदि प्रनृपस्त्रीणां नेष्यवे केशवापनम् ऋते महापातकिनो गोहंतुश्चावकीर्णिनः इति मि
ताक्षरीयात् स्त्रीणां मुण्डने विशेषमाह पराशरः वपनं नैव नारीणां नानुब्रज्या जपादिकम् न गोश्लेषयनं कार्यं न च दध्युगवाजि
नं सर्वान् केशान् समुद्धृत्य छेदयेदंगुलिद्वयं सर्वं वै वहिनारीणां शिरसो मुण्डनं स्मृतम् सर्वत्र प्रागुक्तं महापातकादिपरम् अत्र
नारीपदं विधवापरम् सधवाया अंगुलिद्वयच्छेदने हि मुण्डननिषेधमाह पारिजातधृतवचनम् सधवानां तु नारीणामनंका
गुणमवेदा केशसंवरणं प्रोक्तं प्रायश्चित्ते हि ज्ञातमै अत्र विधवाया वपनं सधवाया अंगुलिद्वयच्छेदने यत्केन चिदुक्तम् तत्पराशरी
यद्विस्तीर्णवचनशेषाद्गोवधोक्तं नेति हेयं अबुद्धा हेयमित्युक्तम् यासां केशधारणे विधानं तासां मेवांगुलिद्वयच्छेदनं उभयोर्मु
ण्डनापवादत्वात् पूर्ववचनीयनारीपदं सधवापरमिति बोध्यं विधवायाः केशधारणे विधानाभावात् केशधारणं छायां हि

राम
५

शूद्रस्य मृगपानस्यानेन ब्राह्मणागमनंतस्य मृगपानेन नित्याभावात् स्नेहब्राह्मणस्य मिकाशीतिरक्तिका मितहेमः गुर्वङ्गः
 वैवर्णेन मवर्णीया विमाता नवधा संसर्गमाह वृद्धपतिः एकशय्यासनं पंक्तिर्पोण्डं प्रक्षोन्नमिश्रणम् याजनाध्ययनं योनिः
 सहभोजनं नवधा संकरं प्रोक्तो न कर्तव्यो धर्मः सहभोजनं दः याजनं योनि संवत्सः स्वाध्यायं सहभोजनम् कृत्वा मयः पतं त्येते प
 तिते न न संशयः याजनं श्रौतयाजनं सहभोजनं मेकं प्रयोजनं तथा आलापाद्वात्रस्य गोत्वाध्यायात् सहभोजनात् सहशय्याम
 नात्यानात्यापं संक्रमते नृणाम् सहभोजनं मेकं पंक्तिभोजनपानस्य आलापादस्तु संवत्सरेण पातकित्वं संपादकत्वं संवत्सरेण पत
 ति पतितेन सहाचरन्निति विष्णुवचनात् लघुसंसर्गश्च अतिपातकमाह विष्णुः मातृगमनं ददितृगमनं मृषागमनमित्यतिपातका
 न्ति मृषा पुत्रवधूः अथ धेनुमृत्युनिर्णयः तत्र संवत्सः प्राजापत्यव्रताशक्तौ धेनुं दद्यात् यस्मिन् धेनो रभावदातव्यं तुल्यं मृत्युच सं
 शयः अत्रोत्तममध्यमाधमभेदेन मृत्युमाह षड्विंशमते धेनुः पंचभिर्गव्यानां मध्यानां त्रिपुराणिका कार्षापणौकमृत्पाहिदरिद्रा
 णा प्रकीर्तिता कार्षापणः षोडशपणाः कात्यायनः द्वात्रिंशत्पणिका गावो वत्सः पौराणिको मजः धेनुमृत्यु कार्षापणत्रयं संवत्स
 गोर्धेनुरित्यर्थः गोमृत्यु कार्षापणं कात्यायनधिकारे स्मृतिः गोः षोडशपणात् त्रैमानवाः संति निर्धेनाः हिर्धेनौ वृषभमृत्यु पंच
 कार्षापणा इति शलपाणि लिखितं न किंतु धेनुसंकलने परंतीति कृत्वा त्रिखितवचनं तत्र षट्कार्षापणा इति यथा द्वात्रिंशत्पण्य

या-क-
 3. स्थापितं फलमृत्तादिभ्यर्धमन्यापचयेवैकल्यं विष्णुः यदनुक्तं तत्प्रकीर्णम् अथोपपातकमाह मनुः गोवधोयास्यस्य ज्यपा
 रदार्श्यात्मविक्रयाः पितृमातृगुरुत्यागः स्वाध्यायाग्नौः सुतस्य चापरिवित्तितानुजेनैव परिवेदनमेव चतयाहीने च कन्याया
 रेव च याजनम् कन्यायादूषणं चैव वार्दुपित्वं व्रतच्युतिः तडागारामदाराणामप्यस्य च विक्रयः ब्राह्मणावांधवत्यागो भृत्या
 न्यापनं तथा भृताच्चाध्ययनादानमपुण्यानां च विक्रयः सर्वकारेष्वधीकारे महायत्रप्रवर्तनम् हिंसावर्धनां स्यात् जीवाः भिक्षा
 मूलकमेव दंधनार्थमशुक्लानां वृक्षाणामवपनम् आत्मार्यं च क्रियारंभो निर्दिताच्चादनं तथा अनाहिताग्नितास्तयमृणानां च
 नृपक्रिया असंख्यस्याधिगमनं कौशिल्यस्य चात्रिया धान्यकुप्यपशुसंयमस्य पत्नीनिषेवणम् स्त्रीग्रहविद्वशत्रवधोनास्ति
 कंचोपपातकम् परिवेदनमेव चेति चकागलकन्याया अपिमूलकमेव शीकरेणाच्चादनकरणम् क्रियारंभ आत्मार्यपाकारंभः
 नास्ति कंच नास्ति परलोकद्वयवसानम् अथोपपातकमाह विष्णुः पितृपितृव्यमातामहमातुल्यशुभं पपत्स्यभिगमनं पितृव्य
 समाधुष्यसंगमनं च श्रोत्रियत्विगुपाध्यायिभिः पत्नीभिर्गमनं स्वसुसख्याः संगोत्रायाः उत्तमवर्णाया अंत्यजायाः कुसारायां ज
 स्वसुसख्यां शरणामतायाः प्रव्रजिताया अभिगमने निषिद्धायाश्च पितृपत्नीविमातागंतारमपेक्ष्य हीनवर्णा अंत्यजाश्च गडोलीकु
 मारीकृत्य कन्या महापातकमाह मनुः ब्रह्महत्यासुरोपासनं स्तंभं गुर्वङ्गनागम् अन्तर्निपातकान्याहुः संमर्गश्चापि तेः सह

गम
 3

तेयददिष्टमज्ञानकृतेतदर्थंप्रायश्चित्तं स्यादकामकृतं यत्तद्विगुणंबुद्धिपूर्वकं इत्याशावचनात् कच्छां सुचतुरः कुर्यात्
 वधेयोरुपूर्वकेश्रमत्यानुदयं कार्यं तदर्थं चालवृद्धादिरिति विस्वामित्रवचनात् एकत्रेतिर्णीतः शास्त्रार्थोवाधकविना परना
 पीतिभ्यश्च त्रिविधपापोत्यतिकारणं यथामनुः अकुर्वन्निहितकर्मनिन्दितं च समाचरत् प्रसज्यश्चन्द्रियार्थेषु श्रमश्चिती
 यतेनहः नन्विन्द्रियार्थप्रसंगस्य कथं पृथगुपादानं इन्द्रियार्थेषु सर्वेषु न प्रसज्येत कामतदतिमनुना तस्य निषिद्धत्वादिति चेत्स
 त्यम् इन्द्रियार्थप्रसंगेनात्र दंशाभिशापावुपलक्ष्यं तेताभ्यां दृश्यमानाभिशाप्यमानयोः पापमुत्पद्यते यथामनुः श्वश्रुगालरव
 रैर्यो ग्राहकव्याद्विरेवचनराश्वोष्ट्रवराहैश्च प्राणायामेन शुद्ध्यतीति चेहीनसिः अंनृतमभिशाप्यमानः कच्छं मासं कच्छं समाचरेत्या
 तकं पुनहापातकेषु द्विमासमिति त्रिविधान्येसानि। जातिभंशकरसं करी करणास्त्रिकरीकरणमलावहप्रकीर्णोपपातकानु
 पातकं पुनहापातकातिपातकानि जनयंति नवविधानि। यथामनुः ब्राह्मणस्य रजः कृत्वा प्रातिरद्रेयमद्ययोः जैह्वपुंसि च
 मयुन्यं जातिभंशकराणि चारुजः कृत्वा पीडाकरणम् अद्रेयं लसुनादिजैह्वमित्रैर्कोटित्यम्। स्वरोष्ठाश्वमृगेभानामजाविक्रय
 धस्तथा संकरीकरणं ज्ञेयं मीनाहिमहिषस्य च निन्दितेभ्यो धनादाने वाणिज्यं शूद्रसेवनम्। अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यं धेभा
 षण्णम् कृमिकीटवयोहत्यामद्यानुगतभोजनम् फलैधः कुसुमस्तेयमधर्म्यञ्च मलान्नद्वयं कृशानगतं मद्यपानमसुषुप्त्युप-

प्रा. क. २ अनुग्रहः कार्यस्तथा वैशिष्ट्यद्वयोः अतो न्यथा भवेदोषस्तस्मान्नानुग्रहो भवेदिति पागशरीयाच्च अनुग्रहादेः हेतुपादनं
 प्रायश्चित्तं न कर्तव्यम् तस्मान्कृच्छ्रमथाप्यर्द्धपापं वापि विधानतः ज्ञात्वा बलानुलं कालं प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेदिति हारोक्तं कृ
 जहत्स्यार्थं लक्षणया पादो न कृच्छ्रमपि ज्ञेयम् यद्वर्णयत्प्रायश्चित्तं तद्वर्णयत् बालवृद्धस्त्रीरोगिणान्तर्दृष्ट्वा प्रायश्चित्तं
 मशीतिर्यस्य वर्षाणि वा लोवाप्यूनषोडशः प्रायश्चित्तार्द्धमर्द्धेति स्त्रियोरोगिणस्य चेति विष्णुपुराणात् अत एकस्योभय
 यत्रैव धर्मत्रयवत्त्वेऽपि वा पादप्रायश्चित्तम् अनुग्रहे पादं वेति वा शब्दस्यैव कारणत्वादिति मिताक्षरातः अर्द्धमेव भवेत्संसा
 तुरीयं तत्र योषितामिति अत्रो नषोडशवार्षिकं प्रायश्चित्तं दूदं संपूर्णं प्रायश्चित्तं ऊनैकादशवर्षीयस्य बालस्य पंचवर्षीयस्य वा
 दप्रायश्चित्तं पादो बालेषु दातव्यः सर्वपापेष्वयं विधिः इति विष्णुवचनात् ऊनैकादशवर्षस्य पंचवर्षाधिकस्य च चरेद्गुरुः सुहृ
 दापि प्रायश्चित्तं विशुद्धयेनेन स्वयमशक्तौ प्रतिषिद्धिद्वारापि प्रायश्चित्तं करणीयम् पंचवर्षमध्ये तु प्रायश्चित्तं न करणीयम्
 तस्यैव अंतरस्यासनापराधेन पातकम् न चास्मादंशेऽपि प्रायश्चित्तं न विद्यते इत्यंगिरसवचनात् यत्तु चतुर्थीद्वयान्नर्द्धमस्त
 मं यद्वद्वह्नि शिशोर्ब्रतं प्रकुर्वन्ति गुरुसंबन्धिवा वा इति ब्रह्मपुराणे पंचवर्षे ब्रतविधानं तस्यापनाशकानि रित्यपरमतो
 न विरोधः ज्ञानाज्ञानकृते पापेयत्रयदेवोक्तम् तत्र तत्र करणीयम् यत्राज्ञानकृते यद्विद्विज्ञानकृते तत्र तद्विगुणम् ज्ञानकृ

राम
 २

अध्यप्रायश्चित्ताकरणे द्विगुणं प्रायश्चित्तमेव त्सगभिः संवेत्तनात् कालातिरेके द्विगुणं प्रायश्चित्तं
मात्रेण द्विगुणं गजदंडं च दत्वा शुद्धिमाप्नुयात् इति द्वेवृत्तीयाश्च अत्र संवत्सरमध्ये कालातिक्रमप्रायश्चित्तकरणे भागद्वयक
मेण संवत्सरगणनक्रमेण प्रायश्चित्तमिति वदन्ति प्राचीनां जिज्ञासूनां प्रायश्चित्ताकथने चित्तस्य विपश्चितो दोषः आतीना
याचमानानां प्रायश्चित्तानिये द्विजाः जानंतो न प्रमदन्ति तेषां हि दोषभागिन इत्येव गिरिवचनात् शत्रियादौ प्रायश्चित्तकथने ब्राह्म
णं मंतरितं कृत्वा कथनीयमन्यायतो मार्गमाणस्यः शत्रियादः प्रणामिनः अंतर्ग्राह्यं कृत्वा व्रतमेतत्समादिशेत् इत्यंगिरो व
चनात् गुरुपापे च तद्यु प्रायश्चित्तं तद्युपापं गुरुप्रायश्चित्तं न वक्तव्यम् पापे गुरुणि गुरुणि स्वत्यान्यस्ये च तद्विदः प्रायश्चित्ता
निर्वाजयजगुः स्वापं भुवादय इति विष्णुवचनात् अन्यथा हि महाबाहो न घृणामुपदेशतः गुरुणा मुपदेशो हि निः प्रयोजनस्तु
व्रजे इति भविष्यपुराणाच्च प्रायश्चित्तप्रदाने यथोक्तं वाच्यं न भूस्नेहादिना नुग्रहः कार्यः तद्यथा लोभाद्वयदिवास्नेहादौ
हादज्ञानं तोषिवा कुर्वत्यनुग्रहं येन तत्पापं तेषु गच्छतीति पागशीयात् शास्त्रे प्रायश्चित्तमुदाहृत्य दुर्बलत्वादिना नुग्रहः
कार्यः कृत्वा पूर्वमुदाहरं यथोक्तं शास्त्रवेदिभिः पश्चात्कार्यो नुसारेण शक्त्या कुर्वन्त्यनुग्रहमित्यंगिरो वचनात् कार्यानुसारेण दुर्बलत्वादिना नुग्रहे

आ. को.
१

॥ श्रीगणेशाय नमः नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वं निर्णयो मुनि संमतः प्रायश्चित्तकदंबानां गोपालेन वितन्यते १ अथ प्रायश्चित्तं
यः तत्र हारीतः प्रयतन्वा दोषचित्तमशुभं नाशयतीति प्रायश्चित्तं तत्र वाशदणवकारार्थं वास्यादिकल्पोऽपमेव वाशे
च समुपयति विश्वदर्शनात् प्रयतन्वा यथाविधि अनुष्ठानात् उपचित्तं संचित्तमशुभमेव नाशयति न तु फलमाप्नु-
यति यत्कर्म तत्प्रायश्चित्तम् अशुभं पापं पापिनां तदुपदेशेन फलमाहांगिराः यत्पुण्यमुद्धते विप्रैर्म्रियमाणेषु
लोकेषु तत्पुण्यं तारिते पापात् प्रायश्चित्तेन स्तुत्यानवे धर्मशास्त्रमविज्ञाय प्रायश्चित्तं न वक्तव्यम् अवुद्धा धर्मशास्त्राणि प्रा-
यश्चित्तं वदन्ति ये प्रायश्चित्ती भवेत्पूतस्तन्यापि न भवन्तीति शान्ता पीयूषं तद्वर्चादिपूर्वकं कथितव्यम् अनर्चितैरनाह-
रपृष्टैश्चैव संसदि प्रायश्चित्तं न वक्तव्यं जलद्विरपि जल्पते इत्यंगिरो वचनात् पापिनां सचैलं स्नात्वा उपदेशं तोषयि-
त्वा सदसि स्पृष्टाभिधानं वक्तव्यम् सचैलं वाग्यते स्नात्वा क्लिन्नवासाः समाहितः उपस्थाय ततः शीघ्रमार्तिमान्धरणीकृतः ॥
गार्ग्ये शिरसा चैव न च किञ्चिदुदीरयेत् इत्यंगिरो वचनात् तोषयित्वा हि ज्ञेयमान् इति देवलीयाच्च यत्तु पापं तदव्यापये-
त्पापिदं बन्धेन तया वृषम् इति पाराशर्यवचनम् तन्महापातकादौ विपुलधनविषयम् निश्चितपापस्य भजेने सदस्यः
सत्यभाषणे च पापबुद्धिमाहांगिराः कृते निःसंशये पापेन भुञ्जीतानुपस्थितः भुञ्जीतौ वदयेत्यापमसत्यं सदसि

राम
१

॥ श्रीकाशीजीमेमहर्षाबुधुरानासामाकीगलीश्रीपुतबाबूहरखचंदजीकेबाडेमे
दुर्गाप्रसादकटारेकेगणेशमंत्रालयमेंप्रायश्चित्तकदंबछायागयालिसासीनाराममिश्रछापने
बालागोपालजिस्कोलेनाहोयउसेकुंजगलीकेपश्चिमफाटकपरदुर्गाप्रसादकेदुकानपरमिलेगा॥

